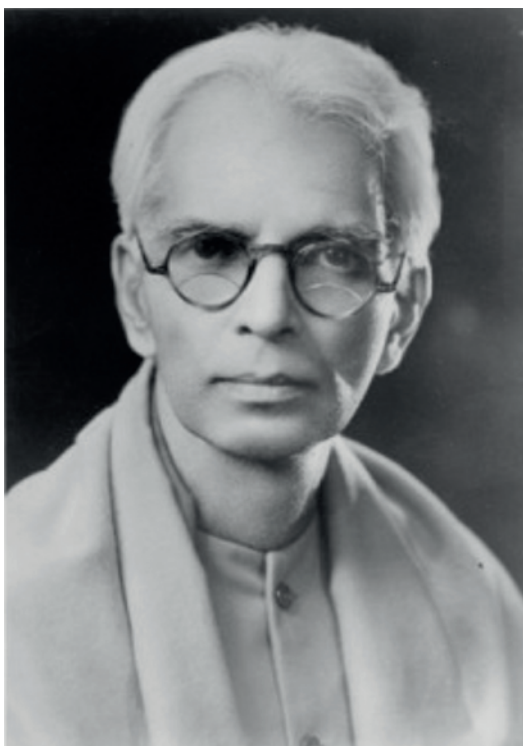

NILAKANTA SRI RAM - MISLI ZA ASPIRANTE - I.

MISLI ZA ASPIRANTE - I.

NILAKANTA SRI RAM

teozofija v sloveniji

Nilakanta Sri Ram

MISLI ZA ASPIRANTE - I.

Naslov izvirnika: Thoughts for aspirants - First series

Izvirnik izdal: The Theosophical Publishing House, 1957 - četrta izdaja

Prva elektronska izdaja

Prevod, prelom in izdal: Anton Rozman

Slika na naslovnici: Nilakanta Sri Ram

Leto izdaje: Ljubljana, 2022

Publikacija je brezplačna

Avtorske pravice © Teozofija v Sloveniji 2022

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v
Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID: 125881859

ISBN: 978-961-6561-81-5 (PDF)

MISLI ZA ASPIRANTE

PRVI NIZ
NILAKANTA SRI RAM

teozofija v sloveniji

Vsebina	Stran
<i>Predgovor k 4. Izdaji</i>	5
<i>I. Samo-spoznavanje</i>	6
<i>II. Volja</i>	13
<i>III. Resnica</i>	18
<i>IV. Modrost</i>	24
<i>V. Ljubezen</i>	31
<i>VI. Lepota</i>	37
<i>VII. Enost</i>	43
<i>VIII. Individualnost</i>	50
<i>IX. Svoboda</i>	54
<i>X. Realnost</i>	61
<i>XI. Harmonija</i>	63
<i>XII. Sreča</i>	66
<i>XIII. Mir</i>	68
<i>XIV. Pomoč in služenje</i>	72
<i>XV. Skromnost in preprostost</i>	78
<i>XVI. Sočutje in prijaznost</i>	82
<i>XVII. Dajanje in sprejemanje</i>	85
<i>XVIII. Bratstvo</i>	90
<i>XIX. Duhovnost</i>	94
<i>XX. Umetnost življenja</i>	101
<i>XXI. Proti zvezdam</i>	109
<i>XXII. Mojster</i>	113

Predgovor k 4. izdaji

*Z mečem svoje volje rezljam prestol v kraljestvu Duha,
na katerega se bom povzpел.*

Odkar je bila, leta 1950, sestavljena, predvsem iz neobjavljenih zabelešk in spisov, prva izdaja N. Sri Ramovih "Misli za aspirante," je osebno nadzoroval objavo nadaljnjih štirih izdaj. Te kažejo na polno globino in bogastvo njegovega razumevanja in modrosti, pa tudi na zgovornost, ki vedno označuje njegovo popolno izražanje. Izvirna zbirka "Misli" je imela tako spoštovanja vreden odziv, obenem pa je bilo na voljo toliko novega materiala, zaradi N. Sri Ramovih številnih člankov in predavanj, ki jih je imel v zadnjih petih letih v številnih deželah, tako da se izdajatelj in sestavljavec nista obnavljala in sedaj bralcem ponujata četrto, razširjeno izdajo. Ni potrebno omenjati, da je ta izbor, brez dvoma, izčrpen, ter da ne prinaša le ene vrste misli ali manjše skupine misli, ki so nam na voljo iz prejšnje količine modrosti, ki se je izlila iz Sri Ramovega uma in srca. Misli in ideali, ki so našli mesto v tem izboru, so na sestavljavca še posebej vplivali; nek drug sestavljavec bi morda odločil za povsem drugačen izbor. Kakorkoli že, goreče upam, da je ta izbor "Misli" dovolj raznovrsten in reprezentativen, da bo naletel na odziv v srcih mnogih bralcev in aspirantov. - *Sestavljavec, Adyar, junij 1956.*

Samo-spoznavanje

Celoten proces evolucije Duha predstavlja prebujanje za resnice
in je sredstvo za vgraditev teh resnic,
ki so v njem vedno prisotne.
Kar je implicitno, mora postati eksplicitno.

* * *

To, kar človek resnično išče, ni neka bodoča popolnost,
ampak izpolnitev, ki je vedno v sedanjosti.

* * *

Spoznati ne-Jaz neke narave je pot do znanja o Jaz-u.

* * *

Človek mora v globinah zavesti iskati oživljajoče jedro bivanja,
osnovni vir svojega celotnega razvoja.

* * *

Ko odkrijete, četudi medlo, da ste ukoreninjeni v nečem,
kar je neskončno širo in silovito,
ste našli zemljo, iz katere ste, nezavedno, zrastle v čudovito drevo.
V drevo življenja, obsijano z znanjem.

* * *

Napredek se, s stališča Duha, odvija od vrha do vrha.
Od ene oblike popolne sinteze do druge,
od ene popolnosti do druge, še bolj čudovite, popolnosti.

* * *

Ne hrepenite po ničemer, kar bi pripeljalo do večje domišljavosti jaz-a,
ampak po resničnem spoznanju tistega brezosebnega Jaz-a,
ki je jedro in izvor vsakega bivanja.

Če boste kopali po sebi, boste odkrili,
koliko je v vas sprijete sebičnosti in konvencionalnosti.

* * *

Človek mora sam odkriti, da je to, kar misli, da je in kar imenuje "jaz,"
le utvara, maya, le plašč iz številnih barv, ki so podobne tistim,
ki se pojavijo na obsijanem milnem mehurčku.

* * *

Če so vse resnice, ki pripadajo človeku, le notranja spoznanja,
potem morajo postati del nas, naše uresničeno bivanje.

* * *

Doseči moramo resničen in popoln izraz tega,
kar je najbolj notranje v nas - to je naša osvoboditev iz zapora.

* * *

Pomen celotnega vesolja je skrit v Jaz-u.
Ta Jaz je srce vsakega človeka, v katerega naravi je,
da išče ta pomen preko delovanja in izkušnje.

* * *

Pot Samo-spoznavanja je, kakor pravijo stare knjige, pot zavrnitve.
Umik iz vseh stvari, ki so za Jaz zunanje.

* * *

Človek začčenja odkrivati to, kar večno obstaja, le s samo-zaupanjem.
Enkratnost, ki je značilnost vsakega individualnega bitja,
je ločenost jaz-a in Jaz-a,
individualnega jedra in univerzalnega Manasa.

Človek je več kot le svoje okolje.
Izhaja iz vrojene kvalitete Duha, svoje notranje shrambe,
kamor shranjuje svoje ideje, intuicije,
ki združujejo njegove zaznave o zunanjem svetu z vrednotami,
in so kvalitativne in ne kvantitativne,
ter jih uteleša v delih svoje kulture - dosežke,
ki ne pripadajo le nekemu določenemu času, ampak vsem časom,
ter zaznamujejo pot človekovega vzpenjajočega se napredovanja.

* * *

Nikoli ne morete nič spoznati z umom,
če tega niste spoznali že intuitivno, v pasivnem stanju.
To, kar najprej spoznamo znotraj,
v področju, ki je za nas temno,
pozneje pride na svetlo.

* * *

Zavržite vsako zmedeno misel in odkrili boste tisti instinkt za pravilno,
ki je instinkt Narave.

* * *

Tisti, ki postane sam svoj mojster,
lahko postane mojster vsega, kar je povezano z njim.

* * *

Samo-izpolnitev vključuje samo-spoznavanje in samo-zadostnost,
ki je le v ljubezni.

* * *

Naša hotenja so pogosto predniki naših slabosti;
naše fantazije ustvarjalke naših hotenj.
In te fantazije, ko se uskladijo s sestavom našega uma,
vse preveč radi zamenjamo za dejstva.

Zapomnite si, da je ves smisel pomembnosti v tem,
da jaz ocenjuje jaz.

* * *

Le, ko človek spozna,
da okoli njega samo po sebi ne obstaja nobeno jedro,
ki bi bilo lahko zgrajeno trajno,
bo začel iskati in bo lahko našel tisto resnično jedro,
ki je povsod in nikjer.

* * *

Pazite se gliste samoljubja, ki se hrani z napakami drugih.
Uničite občutek samo-pomembnosti, ki se hrani,
kot drevesni zajedavec, s popki čistih aspiracij drugih ljudi.

* * *

Napredek duše počiva v vse večjem poznavanju tiste svobode,
ki je večno prisotna v Jaz-u in v transcendenci karme,
kar se odvija sočasno.

* * *

Vedi, da pot, po kateri boš stopal - ni odvisna od drugih.

* * *

Le jaz sam polagam na druge ustnice tiste besede, ki me lahko ranijo.

* * *

Našo rast ne predstavlja le množenje idej,
ampak tudi sposobnost čutenja, na milijon in en način.

* * *

Preden nastopi nov dan se mora spustiti temna noč.
Ali se zato človekova celotna narava povrne v prvobitno nedolžnost,
preden razvije novo cvetlico ?

Jaz je enost in "let jaz-a k Jaz-u" je proces spoznavanja,
ki ga izvajamo v popolnem mirovanju.
Ko ste sami, v čisto duhovnem smislu,
kar pomeni, da ste se umaknili iz vsega,
kar se je v vas oblikovalo pod vplivom zunanjega,
odkrijete sebe v Jaz-u, ki je ne-ustvarjena Enost.

* * *

Vsak mora odkriti nebeškost, rastoči univerzum svojega bivanja.

* * *

Preden lahko presežemo svoje omejitve,
najsi v lastni naravi ali v okoliščinah,
moramo dojeti, kaj je to, kar nas poskušajo naučiti.

* * *

Vsak mora odkriti svoj lasten način življenja,
ki počiva v njegovem srcu.
Potopi naj se globoko v globine svojega bivanja;
njegovo resnično jedro ni daleč od tam.

* * *

Vsak prezgodnji umik iz bitke življenja,
samo zato, ker ta prinaša stres in napetost,
za katero mislimo, da presega naše zmogljivosti,
pomeni, da smo zgrešili cilj, zaradi katerega smo vstopili v ta boj.

* * *

Napredek, tako za posameznike kot skupine ali celotno človeštvo,
počiva v odločnih izbirah, ki jih opravimo od časa do časa,
ko nas v to prisili razvoj problema,
ki, ko se nakopiči, kliče po razrešitvi.
Življenje v materiji je niz kriz in njih razrešitev.

Nihče ne more pridobiti resničnega znanja,
ne da bi se soočal z nasprotovanjem in preseganjem težav.
Toda v razvoju spretnosti preseganja težav
ne sme vladati duh agresije ali pretiravanja.

* * *

V tistem trenutku, ko se zavemo ovire v naši naravi;
ki ga kot okova nezavedno išče celotno Življenje,
takrat smo na dobri poti, da se je znebimo.

* * *

Vesetje in bolečina, vzpenjanje in padanje -
vse se na koncu zbere v izkušnji spoznanja, ki ga nič ne more omajati.
Pomembna je smer našega napredovanja - ne pa to, kje smo sedaj.

* * *

Človek je v svoji resnični naravi večno svoboden in blažen;
tako mora le udejaniti to resnico in se spoznati,
tako da se umakne iz vsega, razen iz svojega Jaz-a.
Le to je njegova resnična osvoboditev.

* * *

Jaz nisem nič več - in nič manj - kot zakon izražanja Življenja.

* * *

Vsak od nas nosi v sebi formulo lastnega ustvarjanja, svoje enkratnosti,
v skladu s katero se širi v čas s krivuljo svojega napredovanja.

* * *

Jaz se bojujem s seboj.
Jaz ne morem zbežati pred seboj.
Zato naj se preobrazim v skladu s tistim,
kar je Univerzalno.

Za človeka, ki se je spoznal kot en Jaz,
ne obstajajo potrto, nazadovanje in zmeda.

* * *

Nobenemu posamezniku ne more dokončno spodleteti.
Božanstvu, ki sestopa v človeštvo, je usojeno,
da bo ponovno pridobilo svoje izvorno stanje.

* * *

Prišla bo ura, ko se bodo razgradili vozli in navezanosti na čas,
ki so se kovale s spominom in se osredotočile v jaz-u.

* * *

Le, ko nastopi samo-spoznavanje,
ki se kaže v popolnem nadzoru nad in v združitvi s samim seboj,
lahko ponudimo našo voljo, da postane del Duhovne Volje,
ki dejansko že obstaja v nas in je eno z nami.

Volja

V Naravi ne obstaja nič drugega kot le Božanska Volja.
To je Volja Jedra do vsakega kroga življenja.

* * *

Mi moramo šele odkriti resnično spodbudo, notranjo Voljo,
ki bo imela prevladujoč učinek na naša življenja
in bo zato prisotna v vsaki naši situaciji in pobudi.

* * *

Volja ni osredotočanje različnih energij na neki površinski točki,
ampak osredotočanje nas samih v našem jedru.

* * *

Ker to jedro nima prostornine ali omejenosti na nek kraj,
lahko njegova zavest deluje na vsaki točki.

* * *

To, kar imenujemo "hotenje,"
je pogosto le preseganje nas samih, ki ga spremlja otrdelost.

* * *

Volja je samo-giblјivost iz stanja samo-preseganja
v stanje samo-povezanosti.

* * *

Želja je le obrnjena volja.
Je napor materije, namesto svobodno gibanje Duha.

* * *

Delovanje in razumevanje se združita v Volji.
Neko voljno dejanje, ki v sebi ne nosi razumevanja,
sploh ni resnična volja.

Nam je težko spoznati naravo svobodne Volje,
ker ta, v svoji popolnosti,
prebiva le v tisti transcendentni abstraktnosti,
ki je jedro in izvor vsega.

* * *

Duhovna Volja ne pozna nasilja nevoljnega jaz-a,
kajti Volja je ena in se giblje kot celota.

* * *

Volja je tista vez, ki povezuje ne-razsežnost z vse-razsežnostjo.
Določa jo zunanja brezkončnost, vendar sledi notranji končnosti.

* * *

To, kar imenujemo sreča,
je še vedno pomemben element v naših življenjih.
Priti bo moral dan, ko bo povsem prevladala odločnost naše volje.

* * *

Resnična samo-odločnost se poraja v ne-razsežnostni točki.
Ne smemo je zamenjati s kakršnimkoli osebnostnim odzivom.
Da bi se lahko porodila in razvila, potrebuje srce in um,
izpraznjena vseh posebnih nagnjenj in predsodkov.

* * *

To, kar nas ohranja pri igranju vlogin kroženju v treh nižjih svetovih,
ni Božanski diktat, ampak smo to mi sami,
naša lastna volja do življenja, ki izvira iz naše notranjosti.

* * *

To, kar imenujemo volja Duha,
je sila, ki z ustreznim gibanjem prevaja notranjo Resnico
v njej ustrezno obliko.

Volja je proizvod celovitosti in ne otrok nasprotij.

* * *

Hoteti duhovno, izvorno, temeljno;
vedno dajati to, kar bo vibrirajoče, ustvarjalno in mnogo-izrazno,
to naj bo nas stalen cilj.

* * *

Čas je ne-navita zavest na neskončni tuljavi. Kaj nam kaže ta tuljava?
Način, na katerega se obrača volja, ki določa značaj razkazovanja.

* * *

Samo-iniciativa je volja v pravem smislu.

* * *

Ko se človek preda Vzvišenemu,
to pomeni, da je se je rešil varljive volje sebičnosti in ločenosti,
ter da deluje s tisto resnično Voljo, nevidno Voljo v vseh stvareh.

* * *

Le na ravneh ločenosti se volja sreča z odporom,
kajti volja Atmana je neustavljiva,
zato ker obstaja popolna istovetnost med tistim, ki želi in želenim.

* * *

Človek je sposoben načrtnega, zavestnega in kolektivnega delovanja,
zato je proces, s katerim Narava razvija tok sprememb in razkrivanja,
zanj pospešen, kakor tudi za vse tiste stvari,
ki se nahajajo na področju njegovega vpliva, njegove moči in inteligence.

* * *

Prava volja ni nikoli napeta, poraja se v tišini.
Vključuje tako mišljenje kot čutenje.
Ne premakne je nič izven nje same.

Ko nimam lastne volje, lahko delujem z najmočnejšo voljo na svetu.
Ko vem, da je v vsem ena Volja, vsi spopadi izginejo.

* * *

Volja se mora gibati po lastni poti, samo-izolirano.
Ovire lahko zavrejo delovanje, ne morejo pa ovirati volje,
ki se nahaja v ozadju možnega delovanja.

* * *

Telo, čustva in um
moramo pripeljati v stanje
poslušnega in prilagodljivega instrumenta Duhovne Volje,
v katerem je le gibanje in nobene trme, nobenega vztrajanja.

* * *

Volja je kralj v izgnanstvu, katerega kraljestvo upravlja pretendent.

* * *

Božanska volja je v vseh stvareh.
Vendar pa jo takrat, ko sta človek in Bog vsaksebi,
človekova volja zasenči, tako kot zaslon zasenči oddaljeno sonce.

* * *

Človek poseduje moč odločanja, inteligentne izbire, volje in moč,
da izbrane stvari tudi opravi.

* * *

Volja ni trma, ni samo-obvladovanje, ampak samo-usmerjenost.

* * *

Vsak od nas mora v sebi prebuditi tisto skrito Voljo,
ki ga bo pripeljala do cilja.

* * *

Postati morate medij za svoj lasten, čist, vrojeni, vzvišeni Jaz -

in izključiti vsako drugo pronicanje -
doseči razpletanje vašega lastnega Jaz-a,
ki bo nadomestil samovoljno organiziranje.

* * *

Želeti popoln cilj pomeni tudi želeti sredstva,
da se popolnost razvije sedaj.
V resnični Volji sta cilj in sredstva združena.

* * *

Želeti moramo, da bi si upali in izzvali vse,
da bi se razpočili od spodbude,
a vseeno ostali v mejah večne harmonije in sinteze.

* * *

Naj se vaš pogum sooči s težavami. Ne bo volje, če ne bo odpora.

* * *

Odločite se rešiti vse probleme, ki jih je ustvarila igra nasprotij,
in presezite vse težave;
želite si preizkusiti vsak prepad ali pasti vsakega brezna,
z nepremagljivim prepričanjem, da bo,
medtem ko se bo vsako oblačilo manifestacije razletelo v atome,
večni On preživel in se dvignil.

* * *

Ko se enkrat prebudi resnična Volja, nikoli več ne zaspi.

* * *

Ko se enkrat vzpostavi vez med vrhom resnične človekove narave
in njenim temeljem v kraljestvu materije,
se ta vez ne more več pretrgati.
Z močjo Atmana, notranjega Boga, človek doseže to,
kar se sicer zdi kot čudež.

Resnica

Kaj je Resnica? Ali je to cilj znanja?
Cilj ljubezni in znanja, ki je glavni vir ljubezni?
Ali pa je celo več od tega:
univerzalno samo-istovetenje, ki se poraja,
ko v samem sebi utelesimo bistvo vsakega drugega bitja,
in ko živimo življenje,
ki je na vsaki točki popolna izpolnitev samega sebe?
Če nanjo gledamo tako,
potem Resnica prihaja le s kvaliteto končnosti,
s postopnim doseganjem uresničitve.
Resnica je Življenje v najvišjem, najbolj razvitem stanju,
v popolnem razodetju njegovega bistva.

* * *

Preden lahko v naša srca sprejmemo Resnico,
ki prihaja iz najglobljega področja nas samih,
se moramo s čiščenjem pripraviti na ta krst.
Ne le z vodo, ampak tudi z ognjem.

* * *

Vsaka hitra misel, vsaka prehodna fantazija,
lahko ustvari ali uniči sliko,
ki naj bi bila popoln izraz Resnice o nas samih.

* * *

Obstaja Duhovno Sonce Resnice in Modrosti,
ki razprši vsako našo zmoto in nevednost.
Iz njega izhaja barva vsake duhovne individualnosti.
V njem žari popolna lepota, ob kateri je vse,
kar je lepo, le časovni opomin.

Resnica je vedno ena in ista, čeprav je neskončna v svoji manifestaciji.

Vsak jo mora poiskati s spoznanjem v sebi.

In spozna jo lahko, če si jo prizadeva utelesiti v svojem življenju,
tako da vse tisto, kar on je in kar on počne,
postaja z vsakim dnem lepše.

* * *

Vse vrline so oblike Resnice.

Vsaka je le nek učinek, ki izhaja iz narave stvari.

* * *

Gibanje Duha, njegovo delovanje,
projicira Resnico iz notranjosti in govori z naglasom modrosti,
ki uporablja jezik, ki je pravi jezik Resnice.

* * *

Vsi ideali so nebeško navdahnjene sanje, vizije Resnice,
ki v svoji polnosti počiva v Božanstvu ali duhovnem Jaz-u.
Ko sta ideal in realnost eno, sta skladna tudi mišljenje in življenje.

* * *

Vsaka duhovna Resnica ima, če je živa,
lastno dinamiko, ki jo prevaja v delovanje.

* * *

Resnica, ki jo iščemo, mora biti Resnica neposredne izkušnje,
ko preneha obstajati razlika med subjektom in objektom.

Le nesebično iskanje se lahko konča z Resnico,
kajti vsaka oblika samo-interesa, vodi le v tako stvaritev,
ki služi temu samo-interesu.

Resnica pripada življenju, tako kot dejstva pripadajo obliki.

Ko se bistvo narave življenja popolno izrazi v obliki,
v katero je oblečena, potem ta oblika postane oblika Resnice.

* * *

Vizija Resnice se iz trenutka v trenutek spreminja,
iz okoliščine v okoliščino,
s povsem sebi lastno kvaliteto poveže
objektivno s subjektivnim in ju osvetli.

* * *

Domišljija, ki se urila ob lepoti, se je izurila v Resnico.

* * *

V naravi Resnice je, da deluje na zavest tako,
da to zavest pritegne k sebi.

* * *

Resnica se ne nagiba ne na eno ne na drugo stran.
Je uravnotežena, nepristranska in pravična.

* * *

Resnica, h kateri težimo,
mora vključevati vsako resnico, ki jo poznamo.
Mora se širiti, rasti in biti občutljiva za preobrazbo,
ko se širijo naše zaznave in izkušnje.

* * *

Resnica je “dežela brez poti” zato, ker je Intuicija brezpotje.

* * *

Resnica je v ozadju, medtem ko je tisti,
ki govori o Resnici vedno precej v ospredju.

Resnica, ki se ne dvigne do oblike sebi ustreznega izraza,
je resnica, ki je brez moči.

* * *

Resnica, lepota, dobrota stojijo ali padejo skupaj.
Zato je prvi preizkus Resnice dobrota, drugi pa lepota.

* * *

Resnica je bistvena. To, kar je bistveno, je pomembno, najsi v jedru lesa
ali v srcu modrega.

* * *

Resnica je v naši notranjosti, toda postati moramo zavestni te Resnice.
Potopljena je v naše bivanje, iz katerega se bo razvila,
kajti njega evolucija je tako objektivna kot subjektivna.

* * *

Ker je Resnica ena, ne obstaja nobena posameznikova resnica,
ki bi bila izven njegovega življenja.

* * *

Ko je Resnica jedro človekovega bivanja in iz nje žari Ljubezen,
človek dojame in doseže vse stvari, kajti žarki Resnice vse osvetlijo.

* * *

Resnica ni nikogaršnja lastnina.
Ne more se je posedovati, ne pripada nobenemu posebej,
ali bolje, pripada vsem in vsaki stvari.

* * *

Ko tu spodaj dosežemo resnico, v stiku z duhovno zavestjo,
je to le spomin ali spoznanje o Resnici,
ki smo jo spoznali drugje in se z njo tesno povezali.

Resnica je neskončna in globlje, ko prodiramo v njo,
večje globine odkrivamo, širša področja in vedno nove razsežnosti.

* * *

To, čemur se lahko predate spontano, brez zadržkov in brez odloga,
ter ob tem še vedno v popolnosti ostanete vi,
je Resnica, ki je namenjena vam.

* * *

Resnica je nekaj, kar mora človek izkusiti,
stanje biti, ki je tudi notranje stanje.

* * *

Resnica, ki jo iščemo,
mora v popolnosti napolniti naše bivanje
in se izliti skozi vsako našo misel, čustvo in dejanje.

* * *

Tisti, ki je spoznal in v sebi utelesil
vsaj eno življenjsko pomembno resnico,
postane nosilec te resnice do te mere,
da je nobena količina verbalne propagande
ne more bolj vtisniti v srca drugih.

* * *

Resnica je za našo zavest resnica šele takrat,
ko jo pripeljemo iz praznine abstraktnega
in postavimo na njej ustrezno mesto v življenjskih odnosih.
Je aplikacija, ki preizkuša princip in oblikuje njemu primeren izraz.

* * *

To, kar ste globoko v sebi, je Resnica vašega Bitja.
To, kar ste in kar počnete, mora valovati iz te Resnice in jo posnemati.

Pravi način predajanja Resnice je samo-izničenje.
Če se lahko izključite ob predajanju resnice,
ki je v vas in ste jo pripeljali na svetlo z lastno izkušnjo,
potem ste njen pravi služitelj.

* * *

Določeno barvo poznamo le po njenem razlikovanju od drugih,
tako se moramo tudi ob vsaki rasti manifestacije Resnice
zavedati njenega nasprotja.

* * *

Resnica v delovanju je resnica do samega sebe,
posameznikova resnična narava, njegovo naravno stanje.

* * *

Resnica se osvobodi s predanostjo, ki ima kvaliteto čistega plamena.
Ta preobrazi vso umazanijo v zlato in prestriže tančice utvare,
ki so jih spletli čuti in um.

* * *

Nekega dne bomo odsevali žarke Resnice,
ki je v nas in za katero ni nič neprebojno.
Tako bomo spoznali naravo vsake stvari, takšna kot je.
Videli jo bomo v tisti jasni luči, ki razkriva vsa njena skrita bogastva.

* * *

Srečen je človek, ki lahko reče:
"Moj jaz je izginil in njegovo mesto je zavzela Resnica."

* * *

Le ko izgine jaz, se lahko v vsej svoji čistosti, v svojem bistvu
in z vsem svojim šarmom in lepoto manifestira Resnica,
ki je v srcu bitja, v srcu vsakega posameznika.

Modrost

Modrost je tisti aspekt Boga, ki sije skozi Ustvarjalni Duh.
Zato je Njegova Modrost prisotna v vseh stvareh,
v njihovem bivanju, kakor tudi v njihovi obliki,
tako v vsaki ločeni stvari kot tudi v celoti.

* * *

Modrost je stara, a vendar mladostna,
polna večnega šarma in navdiha, vedno vitalna, vedno rastoča,
zato ker tudi Narava sama raste in se izpopolnjuje.
Je proizvod samo-spoznavanja,
pridobljenega iz vseh človekovih stikov in izkušenj.

* * *

V svetlobi Božanske Modrosti je celotno človeško znanje le nevednost.

* * *

Modrost ni učenje dejstev z umom,
pridobiti jo je mogoče le z izpopolnjevanjem življenja.

* * *

Modrost je korenski princip človeka,
ki mora cveteti skozi pravilno mišljenje,
pravilno delovanje in pravilno življenje,
z vseh zornih kotov.

* * *

Moder človek je tisti,
ki je sposoben razlikovati med svojo omejeno modrostjo
in neomejeno nevednostjo.

Ni Modrosti brez ljubezni.
Srce ljubezni, ki ga vtremo v znanje, se spreminja v Modrost.

* * *

Modrost vključuje, poleg znanja o oblikah, tudi znanje o življenju,
znanje, ne le o posameznem, ampak tudi o tem,
kar povezuje posamezno v splošno.

* * *

Modrost je odkrivanje svojega lastnega bitja in življenja.

* * *

Delo za Boga, za Naravo, za soljudi,
razumevanje praktičnega pomena teh besed,
je edina prava Modrost.

* * *

Modrost se ne meri z znanjem, ampak z vplivom,
ki ga ima znanje na nas, z našo držo do tega znanja.
Zato, več ko je vrzeli v našem znanju,
bolj pomembna je ponazoritev naše drže,
ki mora odlikovati modrost.

* * *

Modrost počiva v znanju o pomenu stvari,
v tem, kakšen je pomen njih nedeljivega življenja.

* * *

Uporabnost je tista, ki razkriva silo in vrednost vsake resnice.
Ideja, ki ne deluje, ne objavlja svoje resnice.

Modrost, ki je ne omejuje um, se ne boji delovanja.

* * *

Ni si mogoče pridobiti nikakršnega drugega duhovnega znanja kot le to,
da sebe pripravimo tako, da ga lahko sprejmemo.

Obstajati mora deviška zemlja,
v katero lahko poženemo svoje korenine,
da bi iz nje pognalo božansko seme.

* * *

Spoznati sebe do te mere,
kot smo se sposobni v določenem trenutku videti,
je prvi korak proti Modrosti.
In tako znanje prinaša vse večjo in večjo jasnost in dobrodelnost.

* * *

Modrost ni v znanju, ampak počiva v uporabi znanja.
Raste iz znanja, ki ga vodi ljubezen.
Uporabiti znanje z dobroto, pomeni,
da to odseva vrednote, odseva Večnost v času.

* * *

Ne moremo ločiti enega aspekta Modrosti od drugega,
filozofije od znanosti, modrosti, ki je v srcu,
od modrosti, ki izhaja iz rok;
z drugimi besedami, ideala od prakse.

* * *

Modrost je zapletena le z nižjega, analitičnega zornega kota,
dejansko je vse-obsegajoča pravilnost.

* * *

Modrost sije z dvojno kvaliteto, s pogumom in previdnostjo.

Ko je Modrost absolutna,
se Razum lahko neskončno širi v vse smeri
in poveže vse stvari v popolni red.

* * *

Modrost je tista narava,
ki je usmerjena od subjekta k objektu iz Jedra,
ki oba presega in ju spreminja v določeno obliko povezanosti.

* * *

Da bi lahko dosegli Modrost,
mora ta doseči odnos med kvalitetami in oblikami zunanje zaznave.
Spoznati moramo, ne le odnose med stvarmi, ko se ti pojavijo,
ampak tudi stvari same.

* * *

Modrost posameznika je sposobnost odzivanja
na vsako osebo ali vsako dano situacijo
v luči poznavanja njune resnične narave;
to je načelo, ki uteleša samega sebe
in deluje v vsakem nizu situacij.

* * *

Modrost ne predstavlja širitev, ampak popolno integracijo.
Brahma je tisti, ki se širi z izgubo materije
in ustvarja vedno novo materijo,
nove note, za vse možne kombinacije.
Višnu je tisti, ki se izraža v glasbi, ki je iz njih sestavljena.

* * *

Zavedati se nevednosti je začetek modrosti.
Delna nevednost ne moti človeka,
ki je dosegel srečen občutek za odnos do celote.

K tistemu, ki ima živ odnos do stvari, pride vsa resnica,
kajti življenje je rast in napredek.

* * *

Modrost ni vprašanje študija,
ampak vprašanje življenja ter trdnega delovanja,
ki raste iz nasprotij.

* * *

Iz brezmadežnosti večne in vse-dojemajoče Modrosti
se objavlja vsaka popolna in čudovita težnja v Naravi,
kot žarek iz vedno-obstoječega Sonca,
ki spreminja svoj učinek v skladu z naravo zemlje, na katero pada.

* * *

Modrosti ni moč prenesti na drugega,
kajti to je neprenosljiv vir,
ki ga mora vsak odkriti sam
in iz katerega človek pije nektar kot iz nevidne rože.

* * *

Kontemplirati brez strahu o tem,
kaj se bo zgodilo, kaj se lahko zgodi, je pogoj za modrost.
Biti potrten zaradi tega, kar se lahko zgodi v prihodnosti,
neposredni ali oddaljeni, pomeni zamujati ali uničevati sedanost.

* * *

Modrost je tista narava, ki, ko pride čas,
zacveti kot vrtnica duhovnosti v neplodni puščavi življenja v nevednosti.

* * *

Biti moder pomeni živeti v notranji harmoniji,
ki presega vso zunanjo neuglašenost.

Ne potrebujemo učenja z glavo, ki ga imamo že dovolj,
ampak Modrost Duše, spretnost ločevanja resnice
od katerekoli maske samo-prevare in laži.
Človek lahko prenaša velik tovor znanja,
pa je vseeno neumen;
prav tako je mogoče biti z malo znanja precej moder.

* * *

Modrost ne počiva toliko v tem, kar se učimo,
ampak bolj v naših odzivih na to učenje,
manj v količini in bolj v kvaliteti našega znanja,
manj v posesti idej in bolj v njihovi pravilni uporabi,
manj v zbiranju dejstev in naslovov in bolj v poznavanju principov,
manj v vsem tem, kar zberemo in zmoremo uskladiščiti,
in več v tem, kar asimiliramo v tkivo tistega bitja,
ki je nesmrtni odsev duše.

* * *

Končna Modrost Boga je v sintezi vseh razvitih bitij -
njihov določen red, ki je popoln red.

* * *

Biti resnično moder pomeni biti resnično svoboden,
kajti Modrosti ni v predsodku, v pogojenem pristopu,
v opazovanju sedanjih stvari preko preteklih predstav.

* * *

Moder človek je tisti, ki ve, kako uporabiti svoje znanje,
ki, medtem ko načrtuje odlog vseh svojih odgovornosti,
živi v stanju ne-zaskrbljenosti glede prihodnosti.
Zato je lahkega srca kot ptica;
ne da bi bil neodgovoren
lahko vedno znova prevzame pustolovski duh življenja.

Ko bo svetu vladala Modrost,
bodo v njem vse stvari preurejene tako,
da bodo prinesle tisto svetlobo,
ki sveti v vsaki stvari in vsakem človeku.

* * *

Modrost počiva v iskanju in odkrivanju resničnih ciljev življenja,
strnjenih v enem, ki si ga lahko zamislimo
kot Popolno Srečo, Popolno lepoto ali Popolno Delovanje.

* * *

Živeti pomeni iskati sredstva za rast - v modrost.
Polnost Življenja je v obilnosti Modrosti.

* * *

Modrost je vedno cvetenje kvalitete življenja,
odkrivanje globokih pomenov Življenja.
Je enost celote, ki odseva v enosti posameznega dela.
Je gibanje življenja, ki razkriva življenje v njegovih presežnikih in
njegovih najboljših stvareh.
Je misel, osvobojena kakršnegakoli povodca,
oblikovana z neposredno nebeško spodbudo.
Je božanski žarek, ki prodira tako v srce kot v um in ju združuje.
Je dih Boga, katerega toplota je življenje, svetloba pa ljubezen in lepota.

* * *

Moder človek je tisti,
ki si je s popolnim življenjem pridobil instinkt za pravičnost,
s katerim vodi samega sebe, najsi skozi mišljenje ali delovanje;
ki je našel tisto središče ravnovesja,
ki je vedno na točki njegovega stika z okoliščinami.
Je človek, v katerega Narava izliva bogastva vseh svojih instinktov.

Ljubezen

Ljubezen je luč Luše, v kateri je vse, kar je zaznano, resnica -
ogenj Duha, s katerim se vse to, kar je nizkotno, preobrazi v dobro.

* * *

Ljubezen je temeljno stanje,
v katerem obstaja tako možnost za razumevanje kot za modrost.

* * *

Na ljubezen lahko gledamo kot na prvotni, čisti odnos,
na stanje enosti in dvojnosti.

* * *

Ko je ljubezen povsem duhovna,
se njeno gorišče iz trenutka v trenutek spreminja,
v skladu z okoliščinami;
spodobna se je osredotočiti na življenje,
na osebo, na stvar, ki je pred njo, kjerkoli in kadarkoli.

* * *

Biti eno z drugim, pomeni, da ga ljubimo.
In ljubiti drugega, pomeni,
da delujemo iz njegove notranjosti in skozi njega,
in ne, da delujemo na njega od zunaj, z nasprotnim učinkom.

* * *

Stanje ljubezni je stanje miline.
Razvoj tega stanja, ne pa zapiranje njegovih skrivnosti,
pripelje človeka v stanje, kjer ne ločuje med sabo in drugimi.

* * *

Ljubezen je topilo za nižji jaz.

Pri širjenju kateregakoli posvetnega interesa
morate okoli sebe zgraditi auro univerzalne Ljubezni,
v kateri mora najti prostor pomen božanskega človeka, vas samih.

* * *

Le v stanju ljubezni se porajajo vse popolnosti.
To je stanje, v katerem ni samo-osredotočenosti.

* * *

Ljubezen, ki zasluži to ime,
je nepristranska, ni posesivna, je v celoti dobronamerna.
Le v taki ljubezni odkrijemo silo,
ki bo človeka dokončno pripeljala do njegove osvoboditve.
Ljubezen je edina sila, ki ne ustvarja ali dodaja karmičnih zapletov.

* * *

Ljubezen je način spoznavanja.
Ljubimec poseduje božansko poznavanje ljubljenega,
božansko po njegovi kvaliteti in doseženo v stanju celovitosti,
ki je samo po sebi cilj.
Biti zaljubljen, pomeni,
neposreden in popoln odziv na objekt te ljubezni,
brez zamračujočega učinka jaz-a, ki postavlja pregrado.
Niti ni odziv, ampak delovanje.

* * *

Ljubezen je uresničitev subjektivne enosti,
ki nas ponese iz zadušljive ječe jaz-a, iz potrtosti njegove ločenosti.

* * *

Ali ne bi bilo mogoče,
da bi bili tako polni božanskega sočutja in tiste ljubezni,
ki valuje skozi vsako vidno in nevidno zvezo
in ki smo jo morda vzpostavili z našimi so-bitji?

Ljubezen je izlivajoča se sila duše, je Bog v človeku.

* * *

S silo ljubezni lahko premagamo mikro-kozmos.

Z isto silo lahko osvojimo makro-kozmos.

* * *

* * *

Ljubezen brez samo-poveličevanja je v bistvu

hotenje največje dobrobiti za drugega.

* * *

Ljubezen, ki si zasluži ta naziv, mora imeti natančen pomen;

mora biti učinkovita pri doseganju svojega namena.

Resnična ljubezen pripada božanskemu Egu in je nesmrtna.

Je tako čista in popolna kot najbolj dinamičen odnos s stališča Duha.

* * *

Ljubezen je sevanje, izliv energije.

Čista ljubezen do drugega je več

kot silna dobronamernost in sprejemanje drugega;

je predajanje tega, kar posameznik je, brez kakršnekoli napetosti.

* * *

Ljubezen je idealno stanje, v katerem izgine razlika med jaz in drugi.

To ne pomeni, da uničimo individualnost,

ampak da se naučimo spoštovati srečo,

napredovanje in interes drugega tako kot našega lastnega.

* * *

Nobena ljubezen ne more biti trajna ali pa doseči svojega viška,

če se je ne dotakne drobec patosa ali sublimnost okoliščin,

v katere je lahko vključen objekt ljubezni.

Kjer obstaja ljubezen, brez posesivnosti

in iskanja kakršnegakoli poveličevanja iz te posesivnosti,
obstaja blaženost.

Torej, ljubiti pomeni,
da se človek predaja brez zahteve po povračilu;
in v takem predajanju je izkušnja veselja.

* * *

V stanju duhovne ali univerzalne Ljubezni so vse druge osebe le ena
oseba - objekt ljubezni.

* * *

Ljubezen je stanje uma, v katerem se cilj združi s sredstvom; je stanje
izpolnitve in samo po sebi cilj.

* * *

Ljubezen mora postati, ko postaja univerzalna, neosebni plamen.

* * *

Ko človek sprostí čutenje ljubezni, ki ni omadeževano z jaz-om,
je to sila, ki deluje v odprti krivulji in proizvede učinek,
ki se dvigne do samih nog Boga, od koder prikliče izliv blagoslova,
ne le na posameznika, ampak na celotno človeštvo.

* * *

Mi ne moremo ustvariti ljubezni.
Življenje, ki je nikoli prekinjen tok delovanja,
nosi v sebi sposobnost za tisto čisto delovanje,
ki ga imenujemo ljubezen.
In to takrat, ko ga ne izkrivlja antiteza jaz-a in drugačnost.

* * *

Ljubezen je izlivajoča se sila subjektivno-objektivnega odnosa,
ki je silovito sevanje.

Ljubiti prijatelja, silovito, a vseeno povsem nevezano,
mu dovoliti, da je enako ali še bolj prijatelj drugih,
ne pričakovati naklonjenost, ob tem,
ko smo primerno hvaležni za kakršnokoli prejeto naklonjenost,
misliti bolj na to, kako lahko pomagamo, kot na to,
kakšne časti smo lahko deležni,
biti konstanten v prijateljstvu in nesebičen v pomoči,
pripeljati na fizično raven lep, neoseben duh višjih ravni -
to je Ideal Ljubezni.

* * *

Ideal ljubezni,
ko sestopi na nivo praktičnega, vsakodnevnega življenja,
mora tu pomeniti služenje vsakemu in vsemu
v okviru njegovega področja delovanja;
občutljivo spoštovanje drugih, nadzor, ki poraja mir,
in prekinitev s kakršnokoli mislijo krutosti in pohlepa.

* * *

Ko je ljubezen vse v vsem, je Ljubljani prisoten povsod.

* * *

Ljubezen, ki slepo ljubi in ne išče zase, ni nikoli zaslužjena.
Suženj stoji ob strani, nikoli ne izgubi svoje identitete;
ob tem, ko je ljubimec eno z ljubljenim.

* * *

Ali ni tako, da je prvobitna sila, tok vpliva, moči in svetlobe,
ki je Sveti Duh, ko sestopi na nivo različnih manifestacij,
le Ljubezen, in nič drugega?

* * *

Brez ljubezni ni razkrivanja,

kajti ljubezen pripada življenju Duha,
resničnemu Jaz-u;
brez ljubezni je vsako iskanje zaman.

* * *

Ljubezen je zveza, v kateri je zavest povzdignjena na točko,
na kateri, medtem ko ohranja svojo čisto kvaliteto,
ebe vključuje v nek drugačen življenjski izraz, drugačno zavest.

* * *

Ljubezen mora postati ustvarjalen vpliv v naših življenjih,
vtisnjena mora biti v naše presoje in vse naše načrte delovanja,
prevedena v služenje.

* * *

Ljubezen je edina človeku znana sila,
ki je ni mogoče premagati z nobeno grožnjo, še tako strašno,
z nobeno božjo sodbo, še tako grozno, ki nam je lahko določena.
S svojo čistostjo nas navdihuje za najbolj čudovito služenje.

* * *

Vsa mehka in nežna čutenja so, ko so enkrat zapisana v srcu -
neizbrisen obet; sporočila o izpolnitvi, ki ostajajo za vedno.

* * *

Ko tukaj spodaj mislimo misli ljubezni,
povsem nevidno polagamo semena v nebeško zemljo,
kjer bodo rastle z nepredstavljivo bujnostjo in lepoto.

* * *

Izgubiti morate svoje srce in ga poiskati v vsaki četrti.
Ko ga boste našli, ga boste spoznali kot srce vseh stvari.

Lepota

Lepota je, ne kot nek abstrakten princip,
ampak v svojem brezkončnem predajanju, jezik Boga;
prevaja neskončno, subjektivno Resnico
v sebi primeren objektivni izraz.

* * *

Vsaka lepa stvar je okno,
skozi katerega lahko zremo v vedno prisotno Realnost.

* * *

Lepota je vedno neka popolna ureditev.
Tisto, kar je lepo - pesem, arhitekturno delo, melodija, roža -
ima enost, jedro izvora, kjer je njen navdih.

* * *

Obstaja le eno bistvo Lepote; oblikuje vse lepe stvari.

* * *

Tisto, kar je v celoti lepo, ima neko absolutnost,
ki je znamenje in pečat skritega Božanstva.

* * *

Tisto, kar je lepo, je resnično zakonito.
Stvar, ki izraža zakon lastnega bivanja je tako lepa kot svobodna,
kajti svoboda je tudi poslušnost Zakonu Duha.

* * *

Lepa stvar je tista, v kateri veselo počiva zavest,
v kateri ni ne pritiska ne potrebe,
da bi šli onstran in poiskali nekaj drugega,
s čemer bi zaokrožili in izpopolnili izkušnjo.

Bistvo lepote se ne razodeva samo s simetrijo;
simetrija je lahko mrtva ali smrtna.
Obstajati mora subtilna, harmonična polarnost nasprotij,
ki kliče po občutljivosti, ki je vse-prežemajoča.

* * *

Odstraniti grdo pomeni slediti subtilnemu klobčiču Lepote.

* * *

Vse, kar je v celoti lepo,
mora imeti svoj lasten zakon lepote, njeno logično širitev.
Njena narava je osredotočena v njenem bistvu.

* * *

S silo lepote lahko razvijemo potrebno moč,
s katero se znebimo naših omejitev.

* * *

Ko manifestirana oblika postane oblika popolne lepote
se znotraj te oblike osvobodi najvišji pomen in se v celoti izrazi
in izpolni življenje te oblike.

* * *

Narava je razvijajoča se Lepota, kakor tudi Inteligenca in Sposobnost.

To, kar je skrito v vsaki stvari,
Ideja, ki je za njo, je v procesu razodevanja
in se bo v popolnosti razodela takrat, ko bo oblika popolna in lepa.

* * *

Pojem lepote ni nekaj, o čemer bi se prepirali;
kaže se, oziroma je postavljen kot logična trditev;
je potrditev istega reda kot neko instinktivno verovanje,
ki prihaja od znotraj.

S stališča Duha počiva popolna lepota le v lastnih mejah izraza;
iti onstran pomeni zmanjšati njen učinek.

* * *

Zakon Lepote je Zakon Duha v manifestaciji;
to je Zakon samo-uresničitve Enega v mnogih.

* * *

Vi ste neskončno lepi takrat,
ko dajete brez ene same misli zahteve ali jemanja.

* * *

Le takrat, ko naša občutljivost doseže tisto točko prefinjenosti,
na kateri vzpostavi most med tem, kar je večno, in tem, kar to ni,
lahko spoznamo kaj je Absolutna Lepota.

* * *

Umetnost, katerekoli vrste, ki uteleša Lepoto,
govori jezik nekega nevidnega reda,
v katerem ima vsaka stvar neko svoje lastno, pomembno mesto.

* * *

Lepota ni dovzetna za prilastitev.
Če obstaja lepota, ta pripada sami naravi stvari.
Napačno je, če na lepoto vaše oblike gledate kot na svojo,
kot tudi na to,
da lepota sončnega zahoda pripada vam ali komurkoli drugemu.

* * *

Nek videz in znamenje, s katerima lahko prepoznavamo,
celo v njunih nepopolnih začetkih, nastajajočo lepoto,
je lepota, ki označuje izraze življenja v njihovih neštetih oblikah.

Jaz se utapljam v vsem, kar je temno in potlačeno;
jaz vstajam v vsem, kar je pravično in lepo.

* * *

Vse oblike so omejujoče,
vendar pa Lepota ne pozna meja in izpolnjuje manifestacijo z resnico.

* * *

Nek cilj lepote obstaja sam zase, kot razodetje Ene Lepote.
Najvišji cilj, ki ga morda potrebuje, je le to razodetje.

* * *

Ni lepote brez ideje,
ki bi jo bilo mogoče odkriti v globinah človekove zavesti.

* * *

Jaz verjamem v Lepoto, abstraktno in konkretno,
in v to, da se ji mora človek predajati.

* * *

Lepota je kreacija življenja, ki valuje v obliko in vanjo vtisne Resnico,
ki je sam vir tega valovanja.

* * *

Obstaja neka taka stvar kot je stopnjevana lepota,
postopno vrednotenje in smisel za lepoto.
Okus se mora razviti in doseči zrelost ter prefinjenost.

* * *

Absolutna Lepota je v samem Viru manifestacije,
v duhovnem korenu nas samih,
čeprav smo ga v našem nepremišljenem potapljanju
v svet ločljive materije pozabili.
Do njega moramo priti, kar pomeni prihod do naše resnične narave.

Lepota v Obliki, Resnica v Ideji,
to sta zunanji in notranji so-odnos.
Eden potrjuje drugega.

* * *

Lepota je kvaliteta,
ki pripada subjektivni zaznavi objektivnega odnosa v času in prostoru,
najsi gre za neko melodično zaporedje,
harmonijo barve ali zvoka,
ali pa za krivulje oblike.

* * *

Ko je ideja resnično lepa, bosta lepa tudi njen izraz ali gesta.

* * *

Vsa lepota izhaja iz istega vira,
in vse lepe stvari so skrivnostne v medsebojni privlačnosti.

* * *

Vsak lep predmet je nevidno povezan z nebese Bogu lastnih Idej
in žarči vpliv, ki prihaja od zgoraj, ki je subtilen, vendar potenten.

* * *

Lepa stvar se opravičuje sama,
zato ker je to ona sama in ne neka druga stvar.

* * *

Lepota obstaja takrat, ko instinkt izražanja,
ki se nahaja v vsem življenju, poišče popoln izraz v času bivanja.

* * *

Največja Lepota je lepota duše.
In to lepoto je potrebno uresničiti
v mišljenju, čutenju, ravnanju in v vsaki obliki delovanja.

To, kar je resnično lepo,
najsi umetniško delo ali proizvod naravne evolucije,
je sporočilo od zgoraj, iz sveta Svetlobe,
kjer ni ne sence preteklosti ne dvomljive prihodnosti,
ustvarjene iz nepopolne sedanjosti.

* * *

Lepota, na svoji vzvišeni točki, ko je absolutna,
e vzdigne nad predmet, v katerem je prisotna.
Čisti umetnik deluje le iz ljubezni do svojega dela,
brez kakršnegakoli drugega motiva kot le s samo-zatajajočim duhom.

* * *

Najlepša lepota je tista,
ki kliče po vse-prežemajoči občutljivosti v zavesti,
ki to lepoto najprej zazna, nato pa se z njo v popolnosti premeša.

* * *

Mi moramo šele pognati krila za labodov let iz časa v Večnost,
sledeč tisti arhetipski smeri Lepote,
ki je za smrtnike le oddaljen sen.

Enost

Osnovna resnica vseh stvari, bistvena resnica vsega,
ki predstavlja samo sebe, je Enost Življenja;
modeli so različni, vendar je podlaga ista.

* * *

Enost je nadvladujoči princip,
ki postopno izpopolnjuje vsako različnost
in jo vodi v okvir namena sestavljenega izraza.

* * *

Enost je znamenje Absolutnega,
izražena kot harmonija v relativnih stvareh.

* * *

Globlje, ko prodiramo v filozofske temelje našega mišljenja,
povezanega z naravo obstoja,
bolj spoznavamo potrebo po Enosti v vesolju,
če je vesolje sposobno filozofskega "seštevanja."

* * *

Četudi je nedeljivost znamenje Duha,
se veličastje Enosti lahko manifestira le z dvojnostjo;
diferenciacija je potrebna zato, da prebudi ljubezen in razumevanje.

* * *

Vsi otroci Boga -
ljudje, živali, drevesa, minerali, elementalna življenja -
se bodo skupaj vrnili k svojemu skupnemu Očetu,
vendar med seboj povezani.

Kakršnakoli so že stopnjevanja, s katerimi Eno postaja mnogi,
pa morajo prav s temi istimi stopnjevanji mnogi zopet postati Eno.

* * *

Če se boste hranili s smislom za Enost, boste sposobni prebaviti razlike.

* * *

Pod vplivom svojega lastnega višjega uma,
ki se celo sedaj pojavlja nad obzorjem,
mora človek sintetizirati in z delovanjem dokazati,
da razlika ne potrebuje konflikta z razliko,
ampak da mora biti vgrajena v enost.

* * *

Enost je najgloblje osnovno dejstvo vsega.
Ko iz te Enosti izstopi Beseda ali impulz,
ki se utelesi v manifestiranem vesolju,
se zdi kot da bi Enost izgubljala,
vendar pa se dejansko le skriva.

* * *

Najsi v drobcu prahu, najsi v listu ali cvetu ali v zadnji živi stvari,
obstaja Eno Življenje, kot najbolj notranja realnost,
Resnica vseh resnic.

* * *

Občutek za Enost postane resničen takrat,
ko se preizkusi z različnostmi, ko se ohrani med ločenostmi,
ko ga pripeljemo v vsako podrobnost
in posebnost v svetu ovirajoče materije.

* * *

Vse ideje, ki izražajo Resnico, so enosti, oblike harmonij,
ki se manifestirajo v različnosti.

Ko se v vas vzpostavi Enost, je vse v odnosu,
celotno vesolje postane veliko drevo življenja;
ko enkrat vstopimo v življenje tega drevesa,
lahko nadaljujemo pot do katerekoli točke njegovih vej.

* * *

Najgloblja in vse-prežemajoča resnica, ki jo izkušamo z zavestjo,
ki se je sposobna odvrniti od vsake reakcije,
najsi iz sveta čutov in materije ali podob, shranjenih v spominu,
je resnica o enosti življenja.

* * *

Naša skupna naloga je, da se povežemo,
zaradi vseh konstruktivnih namenov,
da promoviramo vsako vrsto regenerativnega stika
in sodelovanja na vsakem področju človekovega življenja.

* * *

Obstaja skrivnostna točka,
na kateri sodelujejo vse individualnosti
in na kateri najdejo svojo popolno povezanost.

* * *

Iz Ene Realnosti, ki ni ne Duh ne Materija, ampak oboje,
izhaja življenje,
ki valuje v brezkončnih tokovih
in se razširja v brezštevilna posamezna življenja,
od katerih je vsako na svoj način specializirano,
s čemer manifestira neskončna različnost
učinkov, kvalitet in sposobnosti.
Ko ta proces doseže svojo mejo,
se diferencirana življenja povrnejo v povezanost
in na ta način zopet postanejo tista Enost, kot so vedno bila.

V Enosti ni ne jaz ne drugi, tam je le Eno,
ki se razkriva na neprimerljive načine.

* * *

Svetloba Enosti, ki prodre skozi zaslon ločenosti,
predstavlja veličastje življenja.

* * *

Če je Enost tako vsota kot izvor,
mora izkušanje enosti vključevati izkušnjo vsake posamezne vsote,
posamezne harmonije znotraj celotne harmonije.

* * *

Resnica, ki je v nas samih, a so jo naši umi izgubili,
je resnica o Enosti,
ki se nahaja izza vsega in je povezana z vsem.

* * *

Popolnost, proti kateri se razvija vsaka posamezna stvar,
mora s popolnostjo vsake druge stvari ustvariti celoto,
kajti vse to so le aspekti Enega Bivanja, ki je popolno.

* * *

Občutek Enosti je jedro resničnega služenja.

* * *

Ločenost se mora nehati in prevladati mora Enost.

* * *

Sile, ki delujejo za Enost,
delujejo za ustvarjalnost in lepoto
ter za vse-objemajočo in neomajno srečo.

Tempelj človeštva
ne bo imel popolnih sten z večanjem delitve med ljudmi,
med različnimi svetovnimi zakladi mišljenja in lepote.

* * *

V individualnosti je Enost, ki je prisotna v delnih izrazih,
vendar pa edina po svoji duši.

* * *

Doseči moramo tisto stanje, v katerem je Enost tisto stanje celovitosti,
ki lahko obstaja sočasno z različnostjo.

* * *

Prizadevajte si za ta občutek Enosti,
ki vas naredi logičnega, praktičnega in popolnega.

* * *

Naj se v notranjosti povežem z vsem in ponudim ta odnos Tistemu,
ki blagoslavlja vse zveze.

* * *

Brez principa Enosti ne more biti povezanosti,
ne upanja in ne gotovosti v harmonijo,
v svetu zmede in različnosti.

* * *

Prvo, tu je Enost.
V neskončni prožnosti te Enosti je izvor vseh različnosti,
vsake s svojo razločno vrednostjo.
Enost je morebiti tudi sinteza vseh teh vrednosti.

* * *

Ko spoznavanje zajema tako iz življenja kot iz oblike,
obstaja zaznava Enosti in različnosti.

Človek mora spoznati Enost človeštva,
ki pomeni bratstvo prevedeno v pravičnost v ravnanju,
harmonijo v mišljenju in čutenju ter sodelovanje v delovanju.

* * *

Mi presegamo naš mali jaz
in razvijamo zavedanje naše Enosti z drugimi le takrat,
ko hodimo z ljubeznijo, ki želi pomagati in služiti.

* * *

Ker je človeštvo eno,
si morajo na nek način naše misli, prošnje, aspiracije in napor
prizadevati oblikovati misli in delovanja vseh ljudi.

* * *

V tistem človeku, ki se je dotaknil Enosti, obstaja njena glasba,
in ta glasba v njem je glasba njega samega, ki jo je ustvarila Enost.

* * *

Ko bo Enost postala za nas resnična izkušnja,
bomo vstopili v polsenco življenja v Duhu in čutili njegove učinke,
čutili naklonjenost do vsakega in vsega okoli nas.

* * *

Enost počiva v tem, kar ohranja skupaj različnosti.
Počiva v zakonu, počiva v namenu, počiva v Ljubezni,
počiva v duši Lepote.

* * *

Človek je posameznik, pa tudi del žive celote,
utripajočega, sevajočega bivanja,
katerega vplivi za dobro in slabo se morajo očistiti v življenjih drugih,
in njih pridobitve v njegovem.
Razvija se lahko le v odnosu do so-bitij.

Praksa Enosti med različnostmi
človeka naredi v njegovem življenju za duhovnega,
takšnega kot je v svojem bistvu,
in ga pripravi za znanje o Resnici, ki je Božanska Modrost.

* * *

Obstaja načrt za celotno človeštvo, ki se bo manifestiral,
ko bo človeštvo postalo celota,
načrt, ki bo razjasnil vse, kar se je dogajalo do sedaj.

* * *

Potopite se v globine samega sebe, kjer ste eno s celotnim človeštvom,
in dvignite se nad tisoče radosti in žalosti, ki so izkušnje človeštva.

* * *

Objavite jo na kakršenkoli že način to zmorete,
v katerikoli lepi obliki, s kakršnokoli podobo.
Če smo zmožni ustvariti zavest o Enosti v vseh različnostih,
sorodnost med vsemi oživiljenimi oblikami,
bomo podarili svetu največji blagoslov.

Individualnost

V vsakem človeku, še tako skromnem,
je skrita klica njegove lastne individualnosti,
in priznati moramo vrednost vsake klice in njeno pravico,
da se utrdi tam, kjer lahko sveti s takim bleskom kot ga ima na voljo.

* * *

To, kar je osvobojeno vsega pogojevanja,
nedotaknjeno od kateregakoli zunanega vpliva,
je razločna individualnost.

* * *

V Naravi obstaja pot proti individualnosti,
gibanje proti bolj polnemu izrazu,
bolj jasni samo-opredelitvi česar koli,
kar se poskuša manifestirati.

* * *

Vsaka posamezna stvar je ločena od vesolja in vseh drugih stvari v njem.
V tej ločenosti počiva njena samo-opredelitev.
Ta edinstvenost njene individualnosti je tista,
ki ji daje njen pravi pomen.

* * *

Individualnost poseduje določen pomen, smisel in zakon,
kar ji omogoča, da je to, kar je in nič drugega.

* * *

Našo individualno enkratnost izpostavimo takrat,
ko dosežemo našo popolnost.
In ta enkratnost ni nekaj umetnega, ampak nekaj naravnega,
je samo-porojena in samo-obstoječa.

Če gledate na vse oblike v Naravi kot na tiste,
ki sestavljajo Univerzalno Obliko,
in na kvaliteto, naravo, individualnost vsake oblike kot na noto,
ki odzvanja,
potem je celoten evolucijski proces gibanje proti stanju,
v katerem individualnost vsake ločene stvari
prihaja do svoje najpopolnejše točke
in v katerem se vse individualnosti
sintetizirajo v enem univerzalnem redu,
ki ustvarja vzvišenega in vse-dojemajočega Posameznika.

* * *

Bolj, ko je v katerikoli stvari
samo-vsebovana višja stopnja individualnosti,
večja je njena strogost, večje njeno dostojanstvo in celovitost.

* * *

Individualnost je Ideja,
ki je celovita celota, ki zajema njen resničen pomen.

* * *

Ko človek postane Božanstvo, ne izgubi svoje enkratne kvalitete,
ampak vstopi kot posameznik v obsežno celoto,
ki daje nov pomen vsakemu ločenemu delu.

* * *

V čudežni škatli človekovih možganov je enost v kompleksnosti,
ki omogoča človeku konsistentnost s samim seboj,
ali, če je nekonsistenten, vsaj zavest o tej nekonsistentnosti,
brez škode za njegovo individualnost.

Vsak specializiran del, vsak del Življenja,
ima svojo enkratnost, svojo izjemno vrednost, svojo posebno noto.

* * *

Ko smo vitalni, vendar neodvisni, neodvisni od misli drugih,
ki pa jih skrbno obravnavamo,
potem lahko v našem notranjem svetišču
odkrijemo skrivnost lastnega jaz-a,
način, na katerega moramo potovati do našega določenega cilja.

* * *

Pravi značaj posameznika bi moral biti viden drugim
in ne le njemu samemu;
le, ko pozabimo nase, sijemo v naši resnični lepoti.

* * *

V razgrnitvi svojega življenja postane vsak človekov jaz
zakon, ritem in individualnost -
individualnost, ne v smislu zavesti, ki čuti ločeno,
ampak v izražanju svojih lastnih, večnih, individualnih značilnosti.

* * *

Individualnost je smiselno vedno ista;
vključuje kontinuiteto, ki je čas.
Biti individualen, a vseeno nov, to je nenehno preoblikovanje.

* * *

Ko se individualnost popolno izrazi v obliki,
je bistvo te individualnosti določena enotnost te oblike,
neka urejenost njenih delov, ki popolnoma poveže te dele.

* * *

Vsak posameznik nosi v sebi nekaj enkratnega,
zakon svojega lastnega bivanja, ki se izraža v mejah njegove evolucije.

Ta zakon mora najti svojo objektivno predstavitev v obliki,
ki je popolna in smiselna v vseh svojih delih in tudi v celoti.

* * *

Le takrat,
ko oblika izraža svoj notranji Duh in prekipeva od Življenja,
ko vsaka človekova celica
gomazi od vitalnosti svoje lastne ustvarjalne moči,
individualnost izraža svojo lastno dostojanstvo in veličino.

Svoboda

Svoboda je večno v Atmanu, Edinem Božanskem Jaz-u,
ki uravnoveša vse potrebe, ki pripadajo svetu materije in mehanike.

* * *

Svoboda je poslušnost univerzalnemu Zakonu;
in mi se počutimo najbolj svobodne takrat,
ko ubogamo zakon našega lastnega bivanja.
Ta zakon je znotraj nas in se poskuša izraziti skozi nas.

* * *

Če želite doseči svobodo in izvirno ustvarjalnost,
ki lahko pripada le Jaz-u, ki ima attribute absolutnega,
Jaz-u, brez delitve,
potem mora duh Svobode preseči relativnost vseh odnosov.
Le taka transcendenca prevzame
obliko samostojnosti in enakosti ravnanja.

* * *

Stara Modrost človeku razkriva dragoceno naravo njegove svobode
in to, da lahko, z naslanjanjem na svoje najbolj plemenite instinkte,
izgradimo nek red,
ki združuje svobodo in varnost, stabilnost in napredek
ter ustvarjalnost in sodelovanje.

* * *

Svoboda pripada Duhu, ločenost materiji.

* * *

Svoboda je mati izvirnosti,
kajti resnična ustvarjalnost se poraja iz svobode,
ne da bi se mešala s čemerkoli, kar bi ji bilo tuje.

Gibati se svobodno,
voden od notranjega zakona našega bivanja,
božanskega instinkta v nas,
pomeni zaupati v samega sebe.
Slediti tej Volji pomeni slediti svojemu neosebnemu Jaz-u.

* * *

Prvi in najbolj pomemben korak k svobodi
iz pogojenosti naše lastne preteklosti je v tem,
da čutimo njeno zaželenost.
Ko vidimo cilj v najbolj jasni luči objektivnosti,
je ta cilj tu in sedaj, prisoten v pogojenosti.

* * *

Resnična svoboda je sestavljena iz razumevanja samega sebe,
naših misli, naših motivov, naših hotenj in ravnanj.

* * *

Svoboda počiva v samo-izražanju,
in izražanje, ki ni lepo, ni iz Jaz-a.
Svobodo lahko odkrijemo le v lepoti
in v spreminjanju instinktivnega gibanja v podobo lepote.

* * *

Ne uživa svobode tisti, ki ne obvladuje samega sebe.
Človek potrebuje red notranje harmonije,
ki vključuje obvladovanje samega sebe.

* * *

Svobode ne moremo ločiti od reda, ki vključuje nadzor,
najsi v družbi ali v posamezniku.

Ko prevlada narava Duha, ki je povsod in vedno svoboden,
nastopi svoboda za vsakogar in za vse;
takrat je vsakdo center miru in harmonije,
pa tudi center za ustvarjanje tistih vrednot,
ki so inherentne v Duhu.

* * *

Izkušnja svobode obstaja tam,
kjer ni zadrževanja ali pritiskanja jaz-a,
kjer ni notranjega nesoglasja,
ampak le zadovoljujoči občutek reda in harmonije.

* * *

Svoboda je samo-odločenost
in ne neka izsiljena ali mehanična reakcija.
Tisti, ki je suženj svojih strasti,
ki ga vodijo v navade mišljenja, čustvovanja ali delovanja,
zasnovane ali pogojene v nevednosti,
ni svoboden človek.

* * *

Zakon, ki je v skladu z notranjim Jaz-om ali naravo,
je edina osnova za svobodo;
lahko ohranja tako svobodo kot red.

* * *

Osvoboditi življenje vsega, kar ovira njegov tok,
vsega, kar onemogoča njegovo popolno cvetenje,
je najvišji cilj, ki ga lahko goji vsak od nas.

* * *

Svoboda počiva v izvajanju neovirane igre
in izraza nujnosti človekove lastne narave
v zakonu človekovega resničnega bivanja.

Svoboda je osnovni pripomoček za srečo;
brez svobode življenje nima prostora,
v katerega bi se širilo,
je zadušeno in potlačeno.

* * *

Več reda, ko je v človeku,
reda, ki je ustvarjen od znotraj,
manjša je potreba po zunanjih zakonih in vladanju.

* * *

Ko zavest jemlje iz narave Duha, izkuša absolutnost svobodo,
ki je nasprotni pol suženjstva materije.

* * *

Ko gledate na vaše aktivnosti, notranje in zunanje,
kot na delovanje univerzalne Narave,
se od njih lahko ločite in jih obravnavate tako,
kot da vaša univerzalna Narava ne more delovati drugače.
V tem je začetek svobode.

* * *

Svoboda vsakega posameznega Duha je v tem,
da sledi svoji poti v labirintu življenja,
v skladu s svojimi lastnimi instinkti,
in da se izraža v skladu s svojo enkratnostjo.

* * *

Biti svoboden pomeni biti srečen brez iskanja sreče,
delovati s spontanim gibanjem,
ki je rezultanta notranje miline.

* * *

Svoboda je najprej osvobojenost od sebe,
kot produkta preteklosti, kajti vpliv preteklosti omejuje sedanost.

Delovanje, ki je v skladu z vašim lastnim bivanjem,
je resnična svoboda.

* * *

Ko obstaja kakršnokoli gibanje - mišljenja, čutenja ali delovanja -
ki se je porodilo iz svobode in ne kot reakcija,
ki je izsiljena od zunaj, od nečesa, kar je tuje temu gibanju,
je to rezultat spontanosti, vzhičenosti in izvirnosti.

* * *

Resnična svoboda je notranje stanje,
je osvobojenost od strasti in strahu,
od hrepenenja po podpori,
od vsake vrste vpliva, ki je klevetanje jasne vizije resnice.

* * *

Ko svoboda ni neko notranje nasilje,
sta svobodna volja in nujnost sestavljeni in spravljeni.

* * *

Svoboda posameznika je življenjskega pomena tako zanj kot za družbo,
kajti posameznik je jedro vseh sprememb in napredka.
Brez svobode ni nobene individualnosti, ampak le sistem.

* * *

Mi smo najbolj svobodni takrat, ko se osvobodimo sami sebe.
Naša najbolj popolna svoboda počiva v popolnem služenju.

* * *

Vsak mora sam zase odkriti tisto svobodo, ki počiva v služenju,
v tistem veselju, ki se poraja iz samo-žrtvovanja
in iz tiste večnosti v nas,
ki zaživi ob popolni predaji prehodnega jaz-a.

Svoboda, celo kot skupna izkušnja,
počiva v bivanju, ki je sposobno biti ono samo.
Predstavlja ga delovanje s točke,
ki ni izsiljena ne od zunaj ne od znotraj.

* * *

Ko se zavest osvobodi hrepenenja po vtisih,
osvobodi pogojevanja, ki ga je prestala,
osvobodi prisile načrtovati in graditi katerikoli samo-poveličevani cilj,
potem lahko sledi vsakemu pohajkujočemu vetriču,
se oblikuje po notranjem bitju vsake smiselne oblike
in kljub temu ni oblikovana.

* * *

Mi smo svobodni le takrat, ko služimo Edinemu Vzvišenemu Bitju,
vedno svobodnemu, ne-pogojenemu Jaz-u.

* * *

Stvar Svobode in Bratstva mora končno in univerzalno prevladati,
ker jo usmerjajo Neustavljive Naravne sile.
Danes ima več prepričanih privržencev
kot v kateremkoli prejšnjem času.

* * *

Štiri aspirantove svobode:
odreči se posesti in varnosti,
uničenje strahu,
odkritje lastne poti,
instinktivno individualno delovanje.

* * *

Brez ljubezni do svobode in vere v svobodo
ni upanja v kreacijo sveta svobode ter v njegovo ohranitev.

Biti svoboden je čudovita stvar;
živeti in biti aktiven do polne mere kvalitete posameznikove
lastne individualnosti in obenem prevzeti mesto v širšem načrtu,
ki zahteva od posameznika,
tako sposobnost za popolno predajanje,
kot tudi bogastvo harmonije,
se razvije le skozi popolno sodelovanje s sodelavci.

* * *

Prizadevajmo si za ustvarjalno svobodo in srečo za druge,
raje kot za sebe.
Potem bo uspeh bolj verjeten,
kot če bi delovali s samo-osredotočenim prizadevanjem.

* * *

Ko predamo v našem najbolj notranjem Jaz-u vse,
na kar je navezan um, vtise in želje, nastopi notranja svoboda.
V tej svobodi sije in širi svojo svetlobo
skozi vsako od svojih oblačil naša dušna-zvezda.

Realnost

Realnost je, menijo tisti, ki o njej lahko govorijo, neopisljiva.
Ena in popolnoma nespremenljiva.
Ne moremo je povezati s spremembami v kraljestvu različnosti.
Svetovi oblike in zavesti so le ogledalo za njene odseve.

* * *

Najvišja Realnost je v tistih oblikah harmonije,
ki jih je mogoče dojeti najčisteje.

* * *

Realnost je znotraj nas, vendar potrebujemo zavest,
ki je očiščena umazanije, želja in prizadevanj,
da bi jo čutili in poznali.

* * *

Življenje je realno in Realnost počiva v njegovi polnosti,
kot izkušanje kateregakoli stanja zavesti,
katerega globino in širino ne more zmotiti nič,
kar objema in napolnjuje to stanje.

* * *

Realno se v zavesti manifestira z istovetnostjo med Realnim in Zavestjo.
Potrebuje še neobremenjeno, ampak svobodno zavest,
nepopisan list, po katerem se lahko giblje.

* * *

Realnost, ki jo iščemo, je nujno neznana,
kajti vse predstave, ki temeljijo na izkušnji,
so le spomini na znano.
Pripadajo preteklosti, ki zastira sedanjost.

Edina Realnost počiva v Enosti, ki prepaja vse različnosti.

* * *

Naučiti se moramo,
da bomo predstavljali resnice o fizični Naravi na način,
ki jim nastavlja ogledalo
za odkrivanje številnih vidikov skrivnosti Duha.

* * *

Realno, v svojem najširšem smislu,
mora vključevati dojemanje onstran naših sedanjih čutov,
mora vključevati čutenja, ki presegajo našo današnjo stopnjo,
kot tudi oblike, ki so zgrajene iz materiala teh čutenj.

* * *

Realnost, četudi ena, se manifestira na različnih stopnjah,
na vsaki ravni, kot v celoti samo-zadostna -
za sebe in za tistega, ki jo izkuša.
Je tudi pomensko celota, ne le odnos med deli.

* * *

Realnost ves čas sveti kot sonce,
vendar se lahko spusti do nas le takrat,
ko smo nanjo pripravljeni,
ko se pripravimo, da bi sprejeli njeno svetlobo.

* * *

Človek, ki je našel Realnost,
ne more imeti drugačnega cilja ali želje kot le vzvišeno dobro
in srečo za vsa bitja, za celotno življenje, v katerikoli obliki.
On je vedno bolj eno z njimi in ona eno z njim.

Harmonija

Kjerkoli je Življenje, obstaja proces izgradnje;
različne elemente vodi v odnose,
ki iz njih ustvarijo celoto, sposobno delovati v harmoniji.

* * *

Prizadevanje Narave skozi človeka in človeka,
da se uči svoje istovetnosti z Njo,
ustvarja red harmonije in lepote iz materiala,
ki prihaja v človekovo življenje in je namenjen njegovi uporabi.

* * *

Harmonija je enost v različnosti.

* * *

Harmonija počiva v samo-kontroli.
Nasprotna pola obstoja pripelje v medsebojno zvezo.
Vsa nasprotja spreminja v komplementarna.
Je sredstvo, s katerim se človek predaja tistim okoli sebe.
Predstavlja bistvo joge
in usmerja posameznikovo celotno bivanje v popoln kanal,
skozi katerega se lahko izlije vse tisto,
kar je človek v Večnosti, njegovo časovno manifestacijo.

* * *

Tako kot celo med razpadom in smrtjo obstajajo manifestacije življenja,
tako tudi med večjim nesoglasjem lahko obstajajo,
in tudi običajno obstajajo, obdobja harmonije.

* * *

Vsak človek je tema v Božanski Harmoniji.
Čeprav smo na različnih stopnjah razvoja te teme.

Ritmična harmonija človeka in navzven usmerjena občutljivost
sta temelj za jogo,
v kateri obstaja zveza med poznavalcem in poznanim
v stanju harmonije dojemanja obojega.

* * *

Ko dosežemo harmonizacijo,
to ni neko statično stanje,
ampak rast harmonije,
v kateri vsaka nova nota, ki jo vpeljemo,
ne pokvari celovitosti kompozicije,
ampak učinkuje kot skrbna obdelava in večje bogastvo le-te.

* * *

Da bi v manifestacijo pripeljali sile,
ki bi sicer ostale in delovale na ravneh onstran našega dosega,
moramo biti v stanju popolne harmonije in medsebojnega prijateljstva.

* * *

Najbolj popolna harmonija je res absolutna enotnost,
kjer je delovanje vsakega dela tako povezano s tistim vsakega drugega,
da je celoten učinek preprost in edinstven, kot popoln akord.

* * *

Postati moramo prosojni in ne motni, kakor večinoma smo;
doseči moramo tisto harmonijo
med notranjim in zunanjim,
višjim in nižjim,
ki je pogoj za resnično razumevanje in pripravljenost.

* * *

Naše energije so se vpletle v matrico disharmonij,
zato jih moramo razviti v harmonijo višjega reda.

Popolna harmonija je popolno ravnovesje;
in pravi aspirant je tisti, ki v sebi uravnovesi nujne kvalitete,
v katerem ni ne neravnovesja pretiravanja
ne omahovanja o izvornem principu.

* * *

V Jaz-u je Enost,
vpletena ali subjektivna harmonija,
brez katere ne bi bilo povezanosti,
ne blaženosti, ki so-obstaja s to harmonijo.

* * *

To, kar moramo doseči, je povezanost naše narave,
harmonizacija njenih različnih delov,
tako da lahko sestavljajo koherentno in zvesto celoto.

* * *

* * *

Tisti cilj, popolnost,
proti kateremu se vključno s človekom
giblje celotna Narava z impulzom sil,
ki so skrite znotraj nje,
mora biti univerzalna harmonija,
v kateri vsako življenje, odeto v sebi primerno obliko,
najde svoje najbolj učinkovito in ustrezno mesto.

Sreča

Le takrat, ko živimo z opuščanjem jaz-a,
s popolno samo-predajo, brez elementa zadrževanja,
brez pritiska, brez zaviranja,
lahko vemo, kaj pomeni svoboda in lahko izkušamo resnično srečo.

* * *

Sreča je brezčasno in nedeljeno stanje,
ki ne pripada nekemu posameznemu delu, ampak celoti.

* * *

Sreča je izpolnitev, ki je ne moremo iskati kot sebičen cilj,
ampak prihaja takrat, ko pozabimo nase.

* * *

Svoboda, ki je najvišje veselje,
počiva v opuščanju vsakega psihološkega okova,
v razpršitvi vsakega potlačenega kompleksa.

* * *

V stanju sreče ni potrebe po več;
to je širitev v sposobnost,
napetost, ki ni niti neuspeh niti prekomerna uporaba.

* * *

Bodite dejavnik v sreči drugih.
Edina resnična sreča je tista, ki nikoli ne ostaja pri nekom,
ampak jo, potem ko jo izkusimo, predamo drugim.

* * *

Čista sreča je to, kar se poraja iz kreposti pravilnega življenja,
življenja brez strahov, brez želja in brez posesti,
ampak le v božanski preprostosti.

Sreča je čista in preprosta posoda,
v kateri ni ne razburjenja ne napojev, strupa stalne žeje,
kot tudi ne pozabe, brezbriznosti do drugih;
posoda, ki je vedno polna.

* * *

Obstoja umirjena sreča,
ki izhaja iz gravitacije, hladnokrvnosti
in občutka dostojanstva ter moči,
vrojene v življenju.

* * *

Pričakovanje sreče temelji na spominih na preteklost,
ki so kot oblak nad sedanjostjo.
Najvišje veselje je nepričakovano veselje.

* * *

Vsak mora v sebi odkriti to, kar se je zmožno širiti v lepoti,
kar bo zaščita in blagoslov za druge,
sredstvo za osvobajanje svetlobe v nas samih.
V tem širjenju in tej svetlobi je veselje Božanstva.

Mir

Občutek miru se poraja iz harmonije z izvorno naravo stvari,
iz notranje nepopačenega in lepega odnosa do vsakogar in vsega.

* * *

Mir ni ne umrtvičenost ne togost,
ampak uničenje valov nemira,
notranje skladje in koherentnost,
izkušanje celovitosti,
potapljanje zavesti v življenje.

* * *

Svet potrebuje mir;
osnovno sredstvo za mir pa je dobronamernost
med člani različnih ras in narodov,
med pripadniki različnih ver in kultur.

* * *

Ne more biti miru za tistega,
ki nosi v svojem srcu meč,
kajti, tudi če se obrne le v svojih sanjah,
bo ranil človeka, ki mu daje zatočišče.

* * *

Mir je srečno, naravno stanje človeka in vseh otrok Narave.

* * *

Mir se dviga iz stanja notranje osvobojenosti neskladnih učinkov in
izkrivljenih pritiskov; je tudi stanje temeljne sprave med ljudmi.

* * *

Nižji jaz lahko najde mir le, če se potopi v in postane odsev višjega.

Mir ni odsotnost bojevanja na neki fronti,
neko težavno brezvetrje,
ampak sestavljeno stanje,
ki se porodi iz popolne harmonizacije vseh življenjskih procesov.

* * *

Nemogoče je čutiti mir,
če človek nima pozitivne dobronamernosti do drugih
in ne samo do nekaterih posebnih prijateljev in zaveznikov,
drugim pa bi jo odrekal.

* * *

Pravilno mišljenje, pravilno čutenje, pravilno delovanje -
to je pot do miru.

* * *

V širšem svetu ne more biti miru trajnega reda,
nobenega, o katerem bi bilo vredno govoriti,
ali, ki bi si zaslužil to ime,
če ni miru v nas samih.

* * *

Mir je povezan s pravičnostjo.
Dokler ne obstaja pravica, pravilna razdelitev,
dokler človeškim odnosom ne vlada Zakon Bratstva,
bo resničen mir himera.

* * *

Če razmišljamo o miru,
uživamo notranji mir celo tedaj,
ko zunaj obstajata konflikt in nasilje.

To, kar temeljno potrebuje vsak od nas,
je tisti notranji mir,
ki ga je mogoče odkriti le znotraj nas samih,
ki nam ga nihče ne more dati,
ki ga svet, z vsemi svojimi viri, ne more nikoli priskrbeti.

* * *

V srcu sveta, ki je sestavljen tako, kot ga je sestavila Narava,
mirnega, celovitega in napredujočega,
mora človek zavzeti mesto miroljubne entitete,
vedno odprte za novo življenje in ideje.

* * *

Popolna organiziranost človeškega življenja za popoln mir
je tista nujna ladja, ki bo popeljala človeštvo v srečno novo dobo.

* * *

Če je lahko toliko narejeno za vojno,
ali ne bi mogli istega poskusiti tudi za Mir -
lep, konstruktiven, varen Mir,
ki objema vse razlike v veri, rasi, kulturi, narodnosti in mišljenju,
in ki spodbuja vsakega, da vzplamti v svoji individualni bleščavi.

* * *

Mir ni vprašanje pravil,
razporeditve sil, ureditve ali nek problem v mehaniki.
Ustvari ga dobronamernost v srcih ljudi,
od koder se razširi skozi njihova življenja.

* * *

Golob miru mora najprej najti počivališče za svoje noge v našem srcu,
preden si lahko ustvari dom v naši okolici,
se uveljavi v okolju našega bivanja.

Vse stvari preidejo kot sen.
Toda celo zemeljsko življenje je lahko sen o miru in lepoti.

* * *

Če se ne potopimo v mir smrti,
moramo iskati mir življenja,
ki ga zaplodi harmonija s koordinacijo tistih procesov,
ki v svoji celovitosti predstavljajo manifestacijo Življenja.

* * *

Mir ni vprašanje barantanja.
V sebi ga moramo vzpostaviti s spoznanjem njegove pravičnosti
in ga nato izraziti z načini mišljenja in delovanja,
tako da si ga delimo s soljudmi in tudi z nižjimi kraljestvi Narave.

* * *

Mir v nas in po svetu bo mogoč le takrat,
ko bo obstajalo spoštovanje univerzalnega zakona in reda,
kajti ta zakon je zakon Narave in Božanske razdelitve,
ki ga lahko opazujemo v univerzalnih procesih.
Šele, ko sprejmemo in se popolnoma podredimo tej razdelitvi,
lahko nastopi mir v naših srcih in v našem svetu.

Pomoč in služenje

Kaj pomeni pomagati?
Nikakršen diktat, ne vmešavanje,
ne to, da bi radi ustvarili drugo osebo po svoji podobi,
ampak dajati od sebe, brez zadržkov,
v tako zasnovani obliki, da bo sijala z življenjem v osebi,
ki ji skušamo pomagati.

* * *

V življenju ne more biti večjega smisla kot je služenje -
služenje Enemu v številnih oblikah.
To ne sme biti tako imenovano omejeno služenje,
ampak resnično služenje,
ki je neposredno in iskreno,
ki nosi v sebi duh samo-žrtvovanja, ki bi ga sicer izrazili v krizi.

* * *

Spoštovanje in oboževanje Vzvišenega
se v bistvu ne razlikujeta od dajanja tega,
kar nam pomeni največ, tistim okoli nas,
ne glede na to, kakšna je lahko narava tega služenja.

* * *

Vsak, ki ga srečamo, je maska, ki zastira skrivnost;
in na nas je, da odkrijemo
naravo individualnosti, lepoto, edinstvenost, ki je za to masko.

* * *

V resničnem služenju je zavest o jaz-u pozabljena -
pomagate zato, ker ne morete narediti drugače, kot da pomagate.

Pot enosti je ljubezen, ki se manifestira kot služenje.

* * *

Šele takrat, ko pride do uresničitve naše enosti s soljudmi
in ko je edini motiv delovanja ta,
da se predamo takemu služenju, kot smo ga sposobni izraziti,
lahko napolnimo naša življenja
z bogatim, koristnim in ustvarjalnim delovanjem.

* * *

Učiti se moramo služenja z vsemi svojimi sposobnostmi,
z vsemi sredstvi, ki so nam na razpolago;
in vsak mora izraziti individualnost lastnega položaja
v načrtu stvari tako,
da se prilagodi potrebam vsake in katerekoli situacije.

* * *

Odpreti svoje srce, biti brez zadržkov in ovir,
pomeni pravo razumevanje,
kot tudi to, da izlivamo kakršnokoli nujno pomoč.
Kraljestvo vašega srca naj bo tako obsežno,
da ne bo izključilo nobenega.

* * *

Glejte na vsak stik kot na priložnost za pomoč in obenem vedite,
da je to sredstvo za samo-očiščenje.

* * *

Z odprtostjo lahko pomagamo tako drugim kot sebi.

Brez razumevanja bodo naši najboljši napori, da bi pomagali, le ovira.
Razumevanja ne moremo doseči drugače kot le
s sočutnim sprejemanjem čutenja drugih ljudi,
iz katerega se dviguje njihov zorni kot.
Poglejte na lepo stran vsakega človeka
in se mu pomagajte dvigniti nanjo, tudi če ste mogoče zaznali drugo.
Vedno si moramo prizadevati, da spoštujemo vsakega brata;
za človeka razsvetljene vizije ni nihče ali nič vredno prezira.

* * *

Naučiti se moramo vključitve v služenje,
povsod in na vse možne in potrebne načine.

* * *

“Kako ti lahko pomagam?”
mora biti nenehno vprašanje v odnosu do enega in vseh.

* * *

Če želimo pomagati - malo ali veliko, kot bi lahko rekli -
mora to biti ne oziraje se na naš interes,
ampak zaradi impulza, ki prihaja od znotraj,
zato, ker se temu ne moremo upreti.

* * *

Le, ko se odpremo z ljubeznijo,
ki skuša pomagati in služiti,
presežemo sami sebe in razvijemo tisto zavest,
ki uteleša budnost naše izvirne enosti z drugimi.

* * *

Pomoč človeštvu in posameznikom okoli nas mora postati vse-vsrkajoča.

* * *

Naredite iz življenja popolno obliko

za izraz duha pomoči in njegovega vpliva na svet.

* * *

Nič ni odbojno ali privlačno za najbolj čist duh služenja.

Delajte samo zaradi dela,
kar pomeni, da nudite največjo pomoč, ki ste je sposobni,
ki promovira dobroto drugih, njihovo srečo.

* * *

Pomagati, a ne zavedati se, da pomagamo;
ne vedeti, da blagoslavljam, -
ampak izražati polnost vsakega možnega blagoslova -
ali ni to čudež, ki se dogaja,
ko je človek resnično in popolnoma prijazen in voljan pomagati.

* * *

Če želite resnično pomagati,
morate biti polni spoštovanja do notranjega jaz-a,
ki se skuša izraziti na svoj lasten način v vsakem posamezniku.
Človeku, ki mu želite pomagati,
se morate približati z iskanjem razumevanja, spoštovanja.
Potem mu lahko daste nekaj,
kar bo imelo vrednost za njegovo posebno pot
in za posebno stopnjo njegovega potovanja;
potem bo to pravo služenje.

* * *

Največja pomoč, ki jo lahko nudimo soljudem,
ne samo v našem mestu ali deželi, ampak povsod po svetu,
je ta, da živimo življenje,
ki je naravno v najglobljem pomenu besede,
lepo v tej naravnosti,
pa kljub temu globoko in povezano ter zato preprosto.

Tisti, ki želi zelo pomagati svetu,
se mora biti sposoben soočiti z vsemi situacijami mirno
in iz njih potegniti najboljše.

Namesto da bi bili vezani na vaš ozek krog
ločenih interesov in navezanosti,
morate živeti iz jedra žarečih sil, ki se ne vračajo k nam -
živeti v dajanju in pomoči.

* * *

Živeti brez kakršnekoli delitve,
dajati vse in ne obdržati ničesar,
pomeni ustvariti stanje, ko je veselje eno z vami.

* * *

V služenju brez pričakovanja je čista svetost.

* * *

Ko razmišljamo o tem, da bi pomagali svetu,
da bi bili vsi bratje,
bi se morali zavedati, da svet pomeni tudi nezaželenega,
ki trka na naša vrata ob neprimernem trenutku,
ljudi, ki jih zaradi določenega razloga,
fizičnega ali mentalnega, ne maramo,
tudi tiste, katerih videz ali način delovanja naš okus ne odobrava,
in tiste, ki bi se jih sramovali, če bi bili v njihovi družbi.

* * *

Človek se mora spremeniti v instrument za služenje.
To vključuje radikalno reorganizacijo celotne narave,
delo, ki je bolj na zunanji ravni kot na ravneh notranjega bitja.
Ta reorganizacija pripelje do duhovnega prepороda;
in Bratstvo je njegova osnova.
Objavljati resnice višjega življenja in jih živeti je služenje,

ki se zahteva od vseh nas.
Človekova resnična veličina je v tem, da je nič,
v izničenju samega sebe,
medtem ko se njegova dobra dela širijo na vse strani.

* * *

Ko celotno življenje postane pesem služenja,
v pravem, čistem, notranjem smislu,
potem vse življenje raste izjemno lepo, se razvija kot roža.

* * *

Prebudite v vsakem, ki ga srečate,
najboljše vzgibe, najčistejše in najlepše v njem;
obogatite in oplešajte okoliško ozračje z mislimi čaščenja Božanstva;
to je resnično služenje, najlepše in najtrajnejše.

Skromnost in preprostost

Preprostost počiva v neposrednem in nezapletenem pristopu,
tako do ljudi kot do stvari,
v tem, da jih vidimo in se z njimi soočimo takšnimi kot so.
Le preprost um lahko razume in razreši zapletene stvari.

* * *

S stališča življenja, ki je božansko,
počiva bistvo preprostosti tega zapletenega in mnogovrstnega sveta
v resničnosti njegovih izrazov.

* * *

Preprostost je čista ločitev bistvenega od nebistvenega,
pravega od napačnega,
in popolna integracija mišljenja in čutenja.

* * *

To, kar je preprosto, ni dovzetno za nobeno zunanje delovanje.
Na tistega, ki je preprost v srcu, ne vplivajo nepravčnosti.

* * *

Skromnost ni le zavedanje naše majhnosti,
ki je lahko le čutenje razočaranja ob tem,
da nismo tako pomembni kot bi si želeli biti;
niti ni samo-poniževanje.
Je bolj izbris vsega samoljubja,
tako da postanemo prijetni in lepi, odprtega uma in srca,
s čutenjem resničnega spoštovanja do drugega, kdorkoli že to je,
in ki temelji na prepoznavanju njegove božanskosti.

* * *

Bodite preprosti do zadnje stopnje in zato neskončno sposobni.

Biti preprost v svojih namerah pomeni biti enosmeren,
naravno utečen, s prilagajanjem sredstva cilju,
tako da se lahko giblremo naprej z ekonomičnostjo napora.

* * *

Zaposeliti se moramo s spoznavanjem samega sebe, kar pomeni,
da se osamosvajamo in poenostavljamo.

* * *

Preprostost, ki vse skrči na bistvene vrednosti,
je znamenje duhovnega človeka.
Je razločevanje med bistvenim in nebistvenim.

* * *

Napaka je, če mislimo, da služenje skromnega značaja ni pomembno.
Najbolj pomembna je drža služitelja.

* * *

Preprostost je pomembna zato, ker malo govori, a veliko izrazi;
določa jo tako to, kar izloči, kot to, kar vključuje.

* * *

Preprostost je božanska kvaliteta,
ki je v nekem umetniškem delu izraz njegove enotnosti,
v življenju pa njegove enosmernosti.

* * *

Biti božansko preprost pomeni biti v tistem stanju,
v katerem se izloči vse, kar je odvečno, ovirajoče in neurejeno.
Nato duša raste in se širi kot roža v ozračje,
ki ga je sama ustvarila.

Bodite preprosti - ne s preprostostjo negacije,
ampak z globino dojetja.

* * *

Skromnost razodeva bližino veličine,
bližnji dogodek izlivanja vod človeka v ocean, kateremu pripadajo.

* * *

Če naše delovanje prinaša resnično znamenje našega namena,
nas že izvršitev preproste stvari napolni z veseljem.

Naučiti se moramo pisati s preprosto besedo,
ki vsebuje neskončen pomen.

* * *

Resnična preprostost ne izhaja iz nevednosti,
ampak iz zrele modrosti.

* * *

Resnična skromnost postane vir naše modrosti;
več ko človek ve, bolj spoznava, kako malo ve;
in najbolj modri je najbolj ponižen.

* * *

Največje resnice se najbolj naravno izrazijo v lepih, preprostih oblikah,
od katerih je vsaka povzetek,
v katerega enotnosti mešani deli niso zasenčeni.

* * *

Skromnost je stanje najbolj popolnega samo-pozabljenja,
silovito občutljivo duhovno stanje.

* * *

Preprostost je umetnost, ki je božanska in ne umetna.
Je izliv enosti iz različnosti.

Prava preprostost počiva v neposrednem odnosu.

Ko vidite stvari takšne kot so,
ste preprosti in ste rešili vse zapletenosti.

* * *

Ko vse stvari služijo, naravno in spontano,
enemu samemu namenu,
obstaja preprostost,
kajti življenje je preprosto v jedru, kjer prevladuje enost.

* * *

Globlje ko je vir človekovega delovanja,
bolj je preprost in resničnejši ter silovit v svoji čistosti
in odrešujoč v svojih učinkih.

* * *

Le v tisti preprostosti,
ki je tako popolna praznina kot nedeljena celovitost,
je mogoče odkriti lepoto, ki se nahaja povsod,
lepoto, ki se je sposobna izraziti v človekovem lastnem življenju,
ali pa biti zaznana v drugem.

Sočutje in prijaznost

Sočutje je tisto stanje v človeku,
ki se odziva na kvaliteto vsake žive stvari v Naravi.
Ima prav toliko podob, kolikor je oblik,
ki izražajo neskončno raznovrstne pomene Življenja.

* * *

Sočutje je v bistvu občutljivost, čutenje z, odzivanje na,
brez kakršnekoli vrste odpora.

* * *

Prijaznost je resnični temeljni kamen;
človeka namagnetni za vse čiste vplive.

* * *

Sočutje ustvari najbolj notranje razumevanje;
popolno se prilagodi vsakemu in vsemu;
je mati mehkobe in zdravljenja.

* * *

Sočutje, spoštovanje, vsak lep odziv na stvari,
vse, kar človeka usposablja, da vzame drugega v svoje srce -
to je način, s katerim pride človek v neposreden stik
z drugim in ga zato razume.

* * *

Vi lahko sočustvujete z najbolj zlobno osebo,
če presežete otrdelo zunanjo skorjo.

* * *

Ustvariti si moramo telo sočutja,
v katerem bodo naši soljudje celice.

Kultivirajte dinamično prijaznost,
ki drugim omogoči, da postanejo prijazni.

* * *

Človek popolnega sočutja
lahko potegne iz neskončne shrambe mišljenja in čutenja
tiste sile in kvalitete, ki najbolj ustrezajo njegovim namenom.

* * *

Vsaka oblika razumevanja, ki izhaja iz sočutnega odnosa,
je sredstvo za vedno večjo harmonijo.

* * *

Manj, ko uporabljamo svet za svoje lastne namene,
in manj, ko smo od njega odvisni kot parazit,
bolj bomo sposobni sočustvovati s tistimi,
ki so v njem, in jim pomagati v njihovih bojih.

* * *

Mi pomagamo drugim,
ne tako, da se vpletamo v njihova življenja,
in ne tako, da jim vsiljujemo naše ideje,
ampak tako,
da vedno delujemo v duhu sočutja in samo-istovetenja z njimi,
z njihovimi težavami in radostmi.

* * *

Sočutje, ki je povezano s čistostjo,
je ključ do tistega samo-istovetenja,
s katerim odkrijemo notranji pomen
v vsaki obliki življenja okoli nas.

Naj bo temelj naše pomoči prijaznost in vse-obsežno sočutje,
ki ustvarja ravnovesje.

To ravnovesje, ki popravi vsak element enostranosti,
prihaja iz spoštovanja kvalitete vsake stvari in osebe, take kot je,
brez primerjanja in presojanja.

* * *

Prijazna misel ima večjo vrednost kot materialno darilo,
zato ker je ni mogoče kupiti.

* * *

Če je človek resnično in povsem prijazen,
neizogibno pritegne k sebi vse duhovne in nebeške sile,
kajti postane za njih magnetno privlačen.

* * *

Pozabite nase in mislite na zvezde,
na neomajno širino neba,
na vilinsko cvetje na polju,
na čudovite resnice, ki jih lahko dojemate,
na sočutje, na pogum, ki ga lahko podarite tistemu, ki ga potrebuje;
na kratko, mislite skoraj na vse, razen na sebe in na svoje potrebe.

Dajanje in sprejemanje

V vsakem od nas obstaja neskončna možnost dajanja;
odkriti moramo le način, kako bomo dajali.

* * *

Naučiti se moramo dajati z našimi srci.
Ko pomagamo iz same naše duše,
potem zavest tistega, ki pomaga,
ne more biti ločena od tistega, ki se mu pomaga.

* * *

Zakon Življenja na vzpenjajoči se poti je zakon dajanja ali žrtvovanja,
ki ni izguba, ampak najčistejše veselje,
ker um in srce izžarevata božanski vzgib.

* * *

Pri izlivanju ljubezni se nikoli ne zmotimo,
navkljub resničnemu ali namišljenemu pomanjkanju odziva.

* * *

Ko prevzamete trpljenje in ponižanje, škodo kakršnekoli vrste,
s čarobnim odpuščanjem,
potem se vse preobrazi v blagoslov,
ki proizvede najčistejše veselje.

* * *

Razumeti bi morali celoten proces naše rasti in cvetenja v smislu tega,
kar ima za nas pravo vrednost in kar je potrebno tistim,
ki prihajajo v stik z nami.

* * *

Človek, ki si ne želi nič, lahko da vse.

Dokler nas obhaja dvom, ali dati ali ne,
še nismo dosegli točke, na kateri je mogoče dajati v popolnosti,
čisto, naravno in z veseljem.

* * *

Dajanje je naša resnična narava.
V tem, kaj dati in kako dati, počiva umetnost duhovnega življenja.

* * *

Dajati brez zadržkov in nenehno, najbolje kar človek ima,
vsakemu, ki se nahaja v krogu človekovega stika in delovanja,
bi moral biti zakon človekovega življenja.

* * *

Naj obstaja tako popolna predaja,
da ne more priti do ponovnega prevzemanja.

* * *

Žrtvovanje ni ne bolečina ne izguba, ampak izpolnitev.

* * *

Mogoče je, da človek da samega sebe,
da se prepusti vsemu, kar je božansko, sveto in lepo,
povsod in v vsem.

* * *

Z vsakim je mogoča popolna uravnava.
S tako uravnavo oba dajeta in sprejemata.

* * *

Če si ne želite nič za sebe,
ste sposobni oditi ven in se srečati z vsemi.
Če si ne želite postati nekaj posebnega,
resnično postanete to, kar ste.

Ohranjati vse, kar nekdo poseduje -
posvetne dobrine, talente, čas, energijo -
kot zaupnik za dobro vsakega in vsega,
je znamenje razsvetljenega človeka.

* * *

Dajajte sebe z največjo radodarnostjo.
Takrat bo cilj, ki ga tako častite,
postal vaš oltar, vaš Bog, Realnost.

* * *

Naj bo najboljše v vas tisto, kar dajete drugim.
Naša ljubeznivost ima največjo vrednost tam,
kjer je največja potreba.

* * *

V nas moramo vzpostaviti tisto navzven usmerjeno gibanje,
ki je duh dajanja.

V Naravi materije je, da pridobiva, poseduje in se krepi;
v naravi Duha je, da ne obdrži ničesar,
da daje iz sebe in iz vsega to, kar nadzira,
v skladu s svojo modrostjo.

* * *

Vi morate dati svoje srce vsakemu in vsem, številnim,
preden se lahko osredotočite v Enosti.

* * *

Dajajte in bodite potešeni z dajanjem,
kajti, kot je bilo pravilno ugotovljeno,
Ljubezen je svoja lastna večnost.

* * *

Če kaj vznemirja vaše dajanje, potem ste dejansko lahko žalostni.

Le, ko dajemo raje kot jemljemo,
smo sposobni očistiti vse kanale naše narave
in usposobiti sile ljubezni, da se pojavijo in valujejo v vse smeri.

* * *

Ko podarite svoj interes,
svojo dobro voljo, svoje sočutje, svoje razumevanje,
ustvarite čisti odnos.
Ne dodajte ničesar temu dajanju.

* * *

Če smo v celoti predani dajanju, bodo ugasnili vsi problemi.
V takšni drži je resnično dostojanstvo.

* * *

Ko resnično duhovni človek podari nekomu to, kar potrebuje,
se izprazni le zato, da bi se zopet napolnil iz neizčrpnega Izvira,
ki je v njem samem;
on ni zbiralnik zastoja,
ampak svež potok čistih, tekočih voda,
ki nudijo osvežitev vsem, ki so okoli.

* * *

Naj se dajem, z nenehno in nezadržno ljubeznijo,
vsem bitjem, ki sem jih kdajkoli spoznal,
in iščem v svojem srcu nenehno dobro.

* * *

Ko dajanje postane zakon samo-izražanja,
Življenje izlije v vas vsa svoja bogastva.

* * *

Dajati z brežhibno brezosebnostjo, dajati več in več,
postane cilj in namen aspirantovega življenja.

Ko prenehate dajati, prenehate obstajati,
kajti v duhovnem življenju je žarčenje obstoj,
ni ločenosti med biti in delovati.

* * *

Tiste trajne vrednosti, ki so v nas,
ne moremo obdržati zase in ne zmanjšati,
če jih podarimo drugim.

* * *

Ko se raztopimo in razgradimo v skrajnost
z nič-ohranjajočim predajanjem,
ki nas požene v globine lepote,
ko smo pogledali v srce brata in v njem izgubili sebe,
ko nas je božanska milost preoblikovala v nekaj drugega,
kot smo običajno,
takrat v nas dejansko diha Božanska Melodija,
ki bo nekega popolnega dne odzvanjala v vsej svoji polnosti.

Bratstvo

Bratstvo je edini pravi odnos,
kajti mi vsi si delimo le eno in isto Življenje.

* * *

Vsi ljudje so le en človek,
tudi če se zdijo ločeni eden od drugega,
zaradi svojih različnih individualnosti.

* * *

Pomnite, da je vsak posameznik le črka v Božji abecedi;
vsak, ne glede na preteklost, sedanjost ali bodočnost,
le tema v Božanski harmoniji;
vsak, le drobec peska na obali Večnosti.

* * *

Bratska drža pomeni, da jemljemo vsakega človeka takega kot je,
da nanj gledamo z naklonjenostjo,
mu pomagamo na najbolj naraven način in z milino,
ki se rodi v ne-pričakovanju česar koli v povračilo.
Nihče od nas dejansko ne pozna zmožnosti drugega,
kakšne so njegove resnične kvalitete in sposobnosti,
do kakšnih višin se bo dvignil.

* * *

Tisti, ki se preda stvari Bratstva, bo našel neskončno moč in navdih.

* * *

Osvoboditev sil Bratstva,
neobremenjenih s kakršnokoli doktrino,
je nujna za odrešitev človeštva
z stanja delitve v stanje celovitosti.

Sestopili smo z ravni vsakovrstnega razlikovanja;
vzpeti se moramo v enost našega Bratstva.

* * *

Bratstvo, edina resnica praktičnega delovanja in etike,
je dinamičen vzgib,
ki ga bo vsak prevedel na sebi lasten način
in v skladu s svojimi sredstvi in pogoji.

* * *

Bolj, ko sem različen od drugih,
bolj potrebujem to, da me nadomestijo pri mojem delu.

* * *

Bratstvo je dojemajoči lok, ki prepozna razlike,
a ne pozablja na enost;
je čist odnos, brez posedovanja,
je prijateljski in svoboden.

* * *

Svet bi moral biti v celoti
in učinkovito organiziran za mir, svobodo in sodelovanje,
ki so praktične manifestacije Bratstva.

* * *

Predajte se vsakemu od vaših prijateljskih bitij.

* * *

Ohranite v vsaki skupni stvari njeno večno veličastje,
njeno skrito dobro.
V vsakem in v vsaki stvari je svetost.

Za tistega, ki išče Resnico, je Bratstvo temeljni kamen;
ta mora biti pred vsako doktrino.

* * *

Razumeti moramo brata takšnega kot je.
Ker je vsak v sebi onstran vezi kakršnekoli razlage
je lahko kakršnakoli trditev o resnici glede nekoga drugega,
le neka delna trditev.

* * *

To, kar svet najbolj potrebuje, je Bratstvo;
najprej v srcu človeka in nato kot odsev v zunanjem svetu,
kot povezava njegovih razpršenih delov in funkcij.

* * *

Bratstvo ras, narodov, slojev, spolov in generacij
mora biti naš nenehen cilj;
ohranjati moramo razlike, ki so naravne,
a jih harmonizirati za njihovo popolno in individualizirano bogastvo.

* * *

Ali smo lahko neutrudni vojščaki v stvari za napredek človeštva;
da nadaljujemo, navzlic vzponom in padcem,
da se okrepimo po vsakem nazadovanju, dvignemo po vsakem padcu,
vztrajamo, ne glede na to, kako trd je vsak posamezen napor?

* * *

Bratstvo mora postati, ne le neko objektivno pravilo,
ampak tudi neka vedno prisotna realnost,
z vedno več in več moških in žensk,
ki izgorevajo v gorečnosti, da bi ga izvajali v praksi.

Ne sprejmimo nobenega prepričanja,
nobene prakse, nobene institucije,
ki ne opravi preizkusa iz Bratstva.

Duhovnost

Duhovnost je kvaliteta najbolj notranjega bitja,
ki prepaja celotno kraljestvo človekove zavesti
in povzroča izliv uma in srca iz najčistejših posameznikovih izvirov.

* * *

Duhovno stanje je stanje miline, ki prihaja samo po sebi,
ko odpravimo napake na naših poteh,
v našem mišljenju, motivih in delovanju.
Duh se giblje v vsako obliko, ki je primerna za to, da ga sprejme.

* * *

Biti v času to, kar ste v Večnosti,
na zunaj, to kar ste vedno znotraj,
je resnica s stališča Duha.

* * *

Duh je Eno, a se je obenem sposoben razbiti v neskončne oblike;
razbiti za naše zaznave, medtem ko ostaja v bistvu eno,
ki je tudi neskončnost bistev.

* * *

Duhovnost je zlato sredstvo samo-odpovedi.

* * *

Duhovni človek je tisti,
ki se je prebil skozi vso utvaro in domišljavost ter se poenotil.
Njegove sanje so po eni strani sanje, po drugi pa stvaritve.

* * *

Duh je velika neizmernost, je brezčasen, neskončen, vedno nepoznan,
ostaja Eno, ki se širi v vse.

Duhovno stanje ni neko postavljeno ali statično stanje,
ni mirna negibnost, ampak stanje dinamičnosti in ravnovesja.

Je tako negativno kot pozitivno;
negativno za razumevanje, pozitivno za delovanje.

* * *

Življenje je neskončnost pomenov,
utelešenih v konstrukcijah iz materije,
pomenov za zaznavajočo inteligenco,
ki poduhovi evolucijo materije in materializira manifestacije Duha.

* * *

Duhovno življenje je izpolnitev iz trenutka v trenutek,
v katerem je zunanja osebnost v stanju živega odnosa z notranjim bitjem
in postaja njegova razširitev.

* * *

Duh sam ni materija, ne zavest;
lahko pa, preko njune zveze in preko njune manifestacije,
spoznamo nekaj o tem, kaj je.

* * *

Duhovni človek nima zahtev,
saj ne počiva na preteklih užitkih,
niti se ne nagiba k sedanjim zadovoljstvom.

* * *

Duhovnost ni omejena spoštljivost niti pobožni komformizem,
ampak življenje, prekrasno, silovito, polno romantičnosti,
privlačnosti in skrivnostno.

V kraljestvu Duha pomeni poznati tudi ljubiti;
poznavanje v njem je poznavanje bistva stvari.

* * *

Biti duhoven ne pomeni zapustiti sveta,
si nadeti posebno obleko,
izvajati posebne ceremonije,
biti religiozen v kakršnekoli konvencionalnem smislu.
Duhovno stanje je stanje zavesti in bivanja,
je povezanost uma in duha.

* * *

Človek, ki teži k popolni duhovni pripravi v svojem življenju,
mora preseči hrepenenja kakršnekoli vrste,
vse slabosti, ki kažejo na popustljivost,
in doseči stanje popolne samo-izpopolnjenosti,
kot tudi absolutne ne-posesivnosti.

* * *

Kvaliteto Duha lahko zasledimo
le v sedanjem delovanju človeka ali ljudi,
v naravi njihovih misli in življenj,
v filozofiji, ki jih oblikuje v to, kar so.

* * *

Duhovni Jaz je skriti Bog v človeku,
temelj realnosti za vse, kar on je in kar počne,
in katerega vsaka kreacija je manifestacija harmonije, razodetje resnice.

* * *

Resnično duhovni človek se prilagaja le svojemu lastnemu vzorcu.

Duh nima rase, ne narodnosti, ne religije.

Je izven vseh istovetenj.

Tisti, ki je duhoven, čuti svobodo,
da lahko pogleda na stvari s kateregakoli zornega kota
in se ne podreja ničemer, kar je delno ali izključujoče.

* * *

Duhovno stanje je naravno stanje,
stanje ugodja in čudovite polarnosti v harmoniji.

Je stanje, v katerem se zunanja,
oblika uma in fizično delovanje prilagajata notranji obliki -
resnični obliki človeka.

* * *

Duhovni človek je tisti,
ki je presegel igro nasprotij in se v sebi povezal.
Zaradi svoje celovitosti se lahko sreča s celoto svojega bitja.
Vsaka stvar, ki jo prevzame v svojo zavest,
postane v njegovi notranji naravi eno z njim samim.

* * *

Duhovno življenje je življenje na najbolj naraven način,
brez domišljavosti ali nenaravnega obnašanja,
brezskrbno in lahkotno, v skladu z naravo Duha,
tako da pripada tej naravi
celotno mišljenje, celotno čutenje in celotno delovanje
ter valuje v smeri, ki jo je določil sam Duh.

* * *

Duhovni človek je tisti,
katerega srce je brez vseh osebnostnih ciljev in želja,
odprto za vsa bitja, povsod, in zato eno z vsemi bitji in stvarmi.

Hoditi po poti ne pomeni nič manj kot to,
da se mora človekova celotna narava podrediti radikalni reformi,
celoviti rekonstrukciji
in doseči stanje popolne in čudovite harmonizacije.
Vsak element v človeku, ki ni v skladju s tem ciljem,
ki omogoča, da je notranja luč bivanja vse v vsem,
mora biti v tem procesu odstranjen.

* * *

Duhovno življenje je življenje stalnega delovanja,
vendar delovanja, ki se poraja iz motiva, ki ne gleda nase.
To je delovanje v pravem pomenu in ne reakcija.

* * *

Za tistega, ki hodi po Poti, je sedanost vedno sedanost,
brez kakršnekoli usedline preteklosti.
On stalno začenja na novo.
On je nova volja, iz trenutka v trenutek,
čeprav je to volja, ki gravitira k istemu, nespremenljivemu severu.

* * *

Duhovna vizija je sposobna, celo takrat,
ko se obrne navzven, proti temu nepopolnemu, razvijajočem se svetu,
zaznati vse stvari v odnosu do svoje lastne harmonije.

* * *

Duhovni človek je kot otrok, v svoji nedolžnosti, naravnosti in
preprostosti, čeprav je poln same Modrosti.

* * *

Tisti, ki želi hoditi po poti čistosti, ki je duhovnost,
se mora umakniti iz sveta,
njegovih načinov mišljenja in povratnih tokov
ter modnosti tistih, ki ustvarjajo svet takšen kot je.

Duhovno življenje je ustvarjalno življenje,
za katerega je vse tisto,
kar je neharmonično ali pa kar prinaša revščino,
le izziv.

* * *

Duhovni človek je resnično praktičen, v skladu z Naravnimi zakoni;
on ves čas izgrajuje, on osvaja z neškodljivostjo in ljubeznijo.

* * *

Biti duhoven pomeni doseči stanje,
ki je popolna negacija samega sebe,
ki pa poraja vsako možno obliko harmonije,
tip lepote, pomena in uresničitve.

* * *

Duhovni človek je človek, ki se ponovno rodi v Duhu
in tako ponovno pridobi svojo nedolžnost,
svojo otroškost in preprostost,
da jih ne bi nikoli več izgubil.

* * *

Sprememba, ki jo vključuje duhovnost, je popolna harmonizacija,
kreacija enosti iz naših različnih možnosti,
tako da postane vsako gibanje,
ki se sproži znotraj zaradi zunanjega delovanja,
del simfonije, ki v času izraža to, kar je človek v večnosti.

* * *

Tisti, ki želi živeti duhovno,
ni povezan z oblastjo ali položajem,
s prestižem, laskanjem, pomembnostjo ali obvladovanjem,
ki morajo izginiti,
če hoče hoditi po poti svoje lastne notranje pravičnosti.

Duhovni človek sprejema vse, kar prihaja do njega,
in ne išče ničesar, kar ne bi bilo v harmoniji z vsem.

* * *

Ko čutite, da ste blizu svojim soljudem,
ste blizu poti svetosti in duhovnosti.

* * *

Človek, ki želi biti otrok Duha, mora pustiti,
da je njegov oblikovalec Narava,
da ga oblikuje v podobo njegove in svoje lastne večnosti.

* * *

Vsak trenutek nov napoj, vsak trenutek nova lepota;
takšna je narava življenja v svoji duhovni revoluciji.

* * *

Bogastva Duha, vsa lepota, vsa glasba, poezija, harmonija in ljubezen,
ki jih vsebuje,
morajo prevzeti objektiven obris in obliko,
na eni ali drugi ravni,
da se lahko prelijejo v vse-prežemajočo materijo.

* * *

Če bi bil lahko vsak od nas duhovni lotos,
bi bili sposobni napolniti svet s čistim napojem Duha
in razširiti v ume in srca ljudi srečo in upanje, ki jih tam sedaj ni.

Duhovnost

Že sama beseda "umetnost" vključuje instinktivno delovanje,
ki ni delovanje, ki bi ga določal niz pravil ali zakonik,
čeprav tako delovanje lahko spoštuje določene zakone.

Umetnost počiva v odkrivanju harmonije,
v spoštovanju vodstva nezmotljivega utripa,
v izpopolnjevanju natančnosti ureditve.

* * *

Strun našega vsakodnevnega življenja je malo po številu,
vendar lahko z njimi ustvarimo brezkončno melodijo.

* * *

Edini zakon življenja je zakon pomoči drugim;
do tiste mere,
do katere lahko pozabite na samega sebe
in ste svobodni v svoji pomoči svetu.

* * *

Bolj polno, ko človek sprejema in spoštuje življenje sedaj,
tem lažje in lepše valuje proti bodočnosti.

* * *

Bodite vedno mirni in dostojanstveni, mili in nasmejani,
s spominom na Gospoda iz Kailase,
tistega vrha osamljenosti in popolne odpovedi,
ki oddaja silovito žarčenje prijaznosti.

* * *

Obstaja način tako vitalnega, svežega, izvirnega in dinamičnega življenja,
da to lahko postane preobrazba,
stanje nenehnega veselja, vrojene ekstaze, ki je nič ne more pregnati.

Vsak mora sam voditi sebe.
To vodenje pa vključuje inteligenco, jasen namen, lastno vizijo,
pripravljenost, da sami določamo svoje korake,
da prevzemamo odgovornost
in smo sposobni čiste, individualne in neodvisne presoje.

* * *

Umetnost srečnega, lepega življenja
pomeni živeti v skladu z Naravnimi zakoni,
v harmoniji s tistim subtilnim, univerzalnim redom,
v katerega se morajo neizogibno spustiti vse stvari.
Ko je človek v tem stanju harmonije,
je v miru s samim seboj in z drugimi;
on postane kanal za tiste sile, ki bodo ustvarile mir in srečo za vse.

* * *

Podredite se tistemu v vas, ki ima znanje o Večni Skrivnosti,
katerega šarm in lepota sta povsod.

* * *

Bodite človeški v najbolj polnem, čudovitem smislu.
Širite prijazen obzir, občutljivost in milino,
vendar s prekrasno odpovedjo.

* * *

Ne morete se gibati, ne da bi puščali sledi,
po katerih se lahko nekdo ravna.

* * *

Naša edina zaposlitev bi morala biti naša trenutna dolžnost,
dolžnost, ki prihaja iz prepoznavne preteklosti.
In dolžnost, ki je veselje, pomeni:
živeti tako srečno, tako čudovito, kot zmoremo -
iz trenutka v trenutek.

Na nas je, da odkrijemo tisto točko,
ki je cilj, vsota naših aspiracij,
kot tudi izvor našega sedanjega bivanja.
In, ko smo odkrili to točko,
o to tema, ki je samo-zadostna
in lahko razvije celotno življenje v vse širšo simfonijo,
prepleteno z nezmotljivo logiko.

* * *

Čudovito je živeti brez zadržkov, s prepuščanjem,
v polnosti naših zmožnosti.

* * *

Živite v lepoti, z neskončno milino.
Opustite vse samo-preiskovanje,
čisti kot lotos, ki se ne zaveda samega sebe.

* * *

Brez globine spoznanja
ne more biti naše popolne istovetnosti z Resnico, kot jo poznamo,
ne more biti smisla, ne naravnosti ali lepote v naših življenjih.

* * *

Živeti ne pomeni le izkušati, ampak tudi delovati.
Ne more biti pravilnega delovanja brez razumevanja.
Bistvo celotnega razumevanja leži
v razumevanju samega bivanja objekta, ki ga želimo razumeti.

* * *

Urite se živeti v trenutni situaciji, ne da bi jo poskušali razrešiti.

* * *

Naše delo je ponovno ustvarjanje življenja, ki ga odkrivamo,
evolucija nekega reda, ki je bolj v skladu z našo resnično naravo.

Ko lahko s svojim srcem ustvarite neko širše vesolje
in ga ohranite stalno odprtega, svežega in občutljivega
za svetlobo in vsako skrivno kozmično žarčenje,
a obenem skrčenega na točko,
na kateri lahko delujete z vso silo vašega bitja,
potem združujete obod z jedrom,
ne živite le v majhnem delu samega sebe,
ampak v celotni razsežnosti svojega bitja,
na poseben način, ob vsakem dejanju,
pozitivno do vsake akcije,
a negativno za sprejem najbolj subtilnih vtisov o ljudeh in stvareh,
s srcem, v katerem ni nobenih želja,
a se stalno širi kot molilna preproga,
na kateri lahko sprejmete kogarkoli,
karkoli, kar je predmet vašega oboževanja in iskanja.

* * *

Živeti naravno dejansko pomeni živeti v notranji svobodi srca in uma.
Naravno v tem smislu pomeni v skladu in v harmoniji
s svojo izvirno, nepokvarjeno, neizkrivljeno naravo.

* * *

Umetnost življenja ni samo v življenju,
ampak tudi v delovanju z drugimi,
v tem, da jih razumemo in z njimi sodelujemo
za katerikoli dober namen.

* * *

Živeti v nenehni zvezi s celotnim življenjem,
se učiti vzvišenega žrtvovanja,
s celotno voljo, ob vsakem času,
in vedeti, kako dajati, da bo darilo božansko;
kaj je lahko lepše kot to?

Tudi v najmanjšem dejanju pustite znamenje vašega resničnega imena.

* * *

Živite v večnem sedaj, kot ptica,
ki ne skrbi, kaj bo jutri.
Osvobodite se strahov,
ki izhajajo iz nesrečnih spominov,
pa tudi iz vnaprej zasnovanih upanj v izpolnitev vsega,
kar je proizvod mehanskih aspektov uma.

* * *

Izlijte v druge čisto vodo vašega lastnega popolnega ravnanja.

* * *

Živeti ustvarjalno
ne pomeni le ustvarjati nekaj iz nekega slučajnega vznemirjenja,
ampak tudi ponovno ustvarjanje ali regeneracijo samega sebe,
tako da smo sposobni ustvarjati
iz našega nezmotljivega, notranjega toka.

* * *

Živite vsak trenutek, kot da bi gradili popoln tempelj.

* * *

Vsako misel moramo napolniti s čudovitim čustvom,
vsako pravilno čustvo razsvetliti s primerno mislijo;
tako bo nastala popolna zveza uma in srca,
bogastvo njunega vzajemnega delovanja.

* * *

Kako lahko živimo v Večnosti?
To, kar je večno, bo vedno živelo v Večnosti;
to, kar je trenutno, bo živelo in odmrlo v času.
Živeti v Večnosti pomeni živeti
v polni zvezi z vsem, kar se dogaja.

Izvrstnost je kvaliteta,
ki bi jo morali doseči v govoru, okušanju in ravnanju.

* * *

Mi lahko tudi v najmanjši stvari delujemo smiselno,
natančno in z umetnostjo širnega, kozmičnega načrta.
Vsak dogodek, vsaka situacija, lahko postane popolna slika,
in pomembnost ji mora dati naše sodelovanje.

* * *

Imeti bi morali resen namen,
a obenem sproščeno držo, srečno mirnost.

* * *

Prefinjena umetnost življenja je v tem,
da si vsak zase določi svoje lastne standarde
in ne, da živi le kot odsev množice.

* * *

Vsa naša dejanja morajo nositi resnični podpis našega namena;
naše celotno bitje, zbrano in uravnovešeno,
bi morali pripeljati na vsako točko delovanja,
tako da bo, najsi je to delovanje še tako skromno in preprosto,
v sebi nosilo neskončne pomene.

* * *

Naredite tako, da bo vsako voščilo popolno voščilo,
vsakodnevno dejanje neka božanska gesta.

* * *

Naj bo vsak trenutek sam po sebi popoln in lep uvod v naslednjega,
ne da bi poskušali prehitevati to, kar naj bi se zgodilo,
s praznimi pričakovanji in upanji,
ampak se s celovitostjo odzivajmo na zahteve sedanjosti.

Živite z umom in čustvi, ki segajo čim dlje,
a obenem z občutljivim in razlikujočim dotikom;
postavite vsako situacijo na njeno
najbolj pomembno in neomejeno ozadje;
prepoznajte, s samo-istovetenjem,
vsak odtenek misli in čutenja drugih, ki so v vašem dosegu;
ohranite tako uglašenost in napetost,
da jo lahko vsaka blodeča sapa zaniha v melodijo.

* * *

Biser največje vrednosti je v vas samih,
vendar ga morate najti z uresničevanjem popolnosti v vašem življenju.

* * *

Svet je lahko temen;
če je tako, ga morate razsvetliti s svojo prisotnostjo.

* * *

Obstaja umetnost življenja,
ki je večja kot katerakoli druga umetnost.
Ko izpopolnimo to umetnost, takrat, in le takrat,
je človek resnično izpolnjen in ga zaznamuje vsestranski razvoj.

* * *

Če so naša življenja zastala, je to zato,
ker v njih ni interesa za druge,
zveze z življenjem okoli nas,
ker so naši odnosi z drugimi pristranski in večinoma brez življenja.

* * *

Izgovorite vsako besedo, izrazite vsako dejanje,
soočite se z vsako situacijo pred notranjim oltarjem,
kjer klečite v najglobljem občudovanju in v samo-predaji,
pod pečatom in znamenjem vašega najvišjega Jaz-a.

Aspirant ima dolžnost, da zastavi nov način življenja,
ki se mora razlikovati po lepoti preprostosti,
z napredujočim redom in ljubkimi nad-toni globokega človekoljubnega
čutenja in nesebične aspiracije.

* * *

Življenje moramo živeti.
Resnično živijo le tisti,
ki, četudi v drobnih delih, odlomkih in stavkih,
izražajo tisto brezkončno glasbo dobrote in lepote,
ki je shranjena in dostopna vsakemu človeku.

* * *

Mi moramo biti perfekcionisti v vsaki podrobnosti.
Naš značaj se izgraja v našem vsakodnevnem življenju,
oblikujejo ga naše reakcije na vsako drobno okoliščino.

Vesolje je zgrajeno tako,
da iz vsakega od nas potegne najboljše,
četudi lahko uresničimo le malo.

* * *

Oblikovati moramo vsak del našega življenja,
vsako našo misel in dejanje,
zmeraj bližje cilju naših aspiracij.

.

Proti zvezdam

Obstaja Zvezda Večnosti, proti kateri nas vodijo revolucije Časa.

* * *

Obstaja zvezda, ki bdi nad našim rojevanjem in delovanjem,
zvezda, ki se večno razvija v nas;
to je zvezda naše Usode.

* * *

Mistična Zvezda je tisti vir svetlobe in življenja,
osrednje Duhovno Sonce,
katerega žarki tvorijo vse to, kar se nahaja v vesolju.

* * *

Svetloba oddaljene Zvezde se lahko približa srcu tistega,
ki je odprt za njene žarke.
To je zvezda, njegovega lastnega bivanja,
zvezda, ki tvori to bivanje.

* * *

Ko nastopi tema, nebesa zagorijo z zvezdami;
ko tema izgine, nad vsem sveti le ena Luč.

* * *

Smer našega napredka je v tem,
da vidimo tiste bistvene vrednote - resnične, dobre in lepe -
zmeraj bolj in bolj jasno
in jih utelesimo v našem življenju in dejanjih.

* * *

Popolna oblika ali kelih, ki je naša večna, individualnost,
je skrita pred našim nepopolnim vidom s tančico časa,
ki je spletena na zlatih Božanskih statvah.

Vsak od nas je v resnici duhovna krogla svetlobe in lepote,
ki čaka na uresničitev.

* * *

Vedno obstaja svetla in jutranja zvezda,
ki se blešči nad obzorjem naše nevednosti.

* * *

Tiste svetle ideje, ki pripadajo kraljestvu arhetipov,
najbolj čistim, božanskim intuicijam človeka,
vidnim kreacijam njegovega subjektivnega bivanja,
bodo postale zvezde v novih nebesih človeštva,
da bi odsevale v novem svetu, ki ga bodo porodila ta nebesa.

* * *

Znotraj vašega, lastnega srca je brezmejna širina spoznavanja.
V njem lahko vidimo vsako od tistih realnosti,
ki so zvezde, ki razsvetljujejo vaše nebo.

* * *

To, kar je pomembno, je smer, za katero se odločimo, naša orientacija.
Mi ne moremo poznati velikosti Zvezde,
a lahko odkrijemo njeno pravo smer, ko se ji približujemo.
To približevanje je dejansko znanje o tem, kaj ona je,
v odnosu do tega, kar smo mi, globoko v svoji notranjosti.

* * *

Naše življenje se odvija okoli oddaljenega tečaja, zelo oddaljenega konca.
Ta tečaj ostaja vpet med zvezdami naših nebes.

* * *

Pride čas, ko življenjska zvezda doseže najvišjo točko v nebesih
in ji ni več potrebno slediti.
Ni več potrebno uravnavanje in zato vzhajanje;
nenehno ostaja v nebesih.

Popolnost, zmožnost očarljivosti, ki se nahaja v vsem,
je neizogibna.

To je večna zvezda, ki nadvladujoče prinaša
vse procese k njihovem dogovorjenemu koncu
in bdi nad našim popotovanjem skozi življenje.

* * *

V globine vesolja prodira čudovita Zvezda in se razbija v žarke.
Odsevi tistih žarkov se zbirajo kot cvetje mnogoterih luči.

* * *

Mi smo kot ujeti orli;
toda celo izza rešetak lahko gledamo
na širna nebesa in prejemamo navdih iz zvezd.

* * *

Človek je v svojem notranjem bitju drobna zvezda,
ki mnogokrat vzhaja in se giblje v zemeljsko življenje;
toda preden njena svetloba doseže višjo moč,
osvobojeno vezanosti na omejeno osebnost,
zavzame svoje mesto v nebesih.
Takšne zvezde tvorijo veličastje našega duhovnega neba.

* * *

Seme naše popolnosti je Monada,
starševski princip naše narave,
osamljena Zvezda,
katere svetlikajoči žarki razsvetlujejo sicer temno sobo naše zavesti.

* * *

Vsak posameznik je zvezda v množici zvezd,
ki plamenijo v nebeškem prostoru
in vse krožijo okoli tiste tečajne zvezde,
ki je Zvezda celotnega obstoja.

Mistična Zvezda je tista Luč,
ki je obenem zelo oddaljena in blizu,
ki presega vse nižje luči, ki so le njeni odsevi in se med seboj razlikujejo.
Luč postane eno s tistim odsevom, ko je očiščeno človekovo srce.

* * *

Naše notranje stanje mora biti zasnovano tako,
da je vedno odprto proti osrednjim nebesom,
da se ovije okoli tečajne zvezde,
ki bo s svojimi blagodejnimi žarki kronala
vsak aspekt našega življenja.

* * *

Onstran bleščeče, oddaljene, osamljene zvezde
se razvija brezkončno vesolje.

* * *

Višje, ko je vir vaše razsvetlitve, manjša je senca, ki pada na vas.
Prebivajte v brezsenčni svetlobi.

* * *

Bodimo vedno verni Zvezdi v nas,
ki je obenem skrivnostno Mojster,
kot tudi naša najvišji, najčistejši, najbolj ne-pogojeni Jaz,
ki prebiva v enosti in miru.

Mojster

Adepti našega sistema so njegovi sadovi in cvetje;
in prihod vsakega od Njih pomeni novo bogastvo v krvi človeštva,
novo moč za njegove pospešene izraze.

Oni so razviti načini zavesti,
ki v dogovorjenem redu prevzamejo mesto pred drugimi
in postanejo prebujeni medij za odrešitev sveta
iz njegove izvirne smrtnosti, nepovezanosti in nevednosti.

Z zornega kota navzdol strmečega Duha,
se Oni ponujajo kot žrtev,
ki oblikuje križ Duha nad prsmi materije,
ki je povezan z našim načrtom evolucije.

* * *

Ko razmišljamo o Popolnem Človeku,
je naša podoba, ki si jo ustvarimo,
najlepša, najbolj dostojanstvena, mirna in navdihujoča,
kot smo jo sposobni uresničiti v sebi,
največ, kar pomenijo te kvalitete.

* * *

Vsak Veliki, ko je poklican, da prevzame svojo vlogo v načrtu,
vtisne v svoje delo znamenje svoje lastne individualnosti.
Posnemati moramo Njihov primer.

* * *

V nas je Božanski Mojster,
katerega obstoj lahko čutimo, če želimo;
ki je tihi opazovalec drame, ki jo igra zunanja osebnost,
in ki lahko občasno posreduje,
ko za to obstajata potreba in možnost za posredovanje.

Mojster je več kot nek objektivni človek.
On je subjektivna entiteta, realnost,
ki jo čutimo le v srcu.

* * *

Ker je Adept tako odprt za vse,
On dojema vsako življenje tako kot je
in pozna njegovo izvirno naravo.
On je povezan s celotnim življenjem na globljih ravneh.

* * *

Sedem Adeptov je sedem not na lestvici,
spekter, ki tvori popolno Svetlobo.

* * *

Vsako življenje je nek Božanski impulz.
V Mojstru se je impulz razvil in razodel polnost svoje vrojene lepote.

* * *

V naravi Popolnega človeka je Duh tisti, ki prevladuje, in ne materija.

* * *

Le, ko se popolnoma obvladamo
in ko se naša celotna narava lahko poveže v enost,
se lahko v celoti ponudimo Mojstru;
in le takrat je ta daritev lahko realna.

* * *

Zavest nekega Adepta je kot elektrika, ki švigne skozi žico;
ni inherentna v žici.

* * *

Mojster je predvsem utelešenje Resnice,
in slediti Mojstru pomeni slediti Resnici, ki je enako v nas.

Adepti so cvetoče cvetje dobe.
V Njihovi prisotnosti se človek počuti kot v pravem cvetličnem vrtu.

* * *

Ker se ob našem spoštovanju stvari
spuščata na nas njih nerazkrito veličastje in lepota,
v njih vidimo Mojstra, ki je utelešenje te lepote in veličastja.

* * *

Mojster je celota in ne le del, je celost duhovne popolnosti.

* * *

Če hočeš videti Mojstra v vsej Njegovi resničnosti,
moraš izstopiti izza temne zavese svoje preteklosti.

* * *

Adepti so mojstrovina Narave.
V Njih so našle dom Resnica, Dobrota in Lepota;
Oni so smrtna poosebljenja nesmrtnih resnic.

* * *

Moje življenje se mora obrniti okoli osi predanosti Mojstru
in vsej Resnici, ki jo On predstavlja in uteleša.

* * *

Preden lahko posvetimo naše življenje in delo Njemu,
moramo doseči zahtevano kvaliteto.
Vzpostaviti moramo pokončnost,
ki mora biti kot hrbtenica našega bivanja.

* * *

Vsi veliki duhovni Učitelji se med seboj izredno razlikujejo.
Oni so različni cvetovi,
ki rastejo iz istega duhovnega Korena.

Mojstra lahko spoznamo le preko Njegove prisotnosti v nas samih;
in Njegovo naravo lahko začutimo le, če naša narava ustreza Njegovi.

* * *

Guru povzema celotno vesolje,
z vsemi njegovimi hierarhijami in njegovim skupnim modelom;
in vse, kar človek lahko o njem razume, je v Njegovem razumevanju.

* * *

V Njem je Čas povezan, z Večnostjo.

* * *

Mojster ima delo za vse, ki z Njim delijo neosebni namen.

* * *

On ni le zbiralnik sil, vodnjak duhovne modrosti,
ampak tudi inteligenca, ki vodi.

* * *

Če ga hočete resnično poznati,
ga morate ljubiti in ga spoznati v vseh bitjih.

* * *

Ker je Adept tako subjektiven,
Je tako razvita duhovna narava kot plamen;
plamen, ki je samo bistvo življenja.

* * *

Prejemajte in prenašajte Njegov vpliv tako,
da bo posredovan naprej v popolno definiranih zlogih.

* * *

Vsak Adept ima čudovit načrt, edinstveno ravnanje.
Toda načrt, ki ga On razvija spontano, je kot melodija,
vključena v še večji Načrt.

Mojster povezuje bivanje učenca s svojim lastnim,
in energija, ki valuje iz Njega, je čista energija,
ki jo učenec uporabi zato, da doseže spremembo,
spremembo, ki vključuje harmonizacijo vseh njegovih principov
v stanje povezanega delovanja.

* * *

Naučimo se gledati na stvari tako, kot nanje gleda Mojster.
Dvignimo svoja srca in oči na gorski vrh,
na katerem prebiva,
v višave,
kjer je ozračje mirno in čisto,
in kjer je mogoče ujeti prve žarke vzhajajočega sonca -
tiste ideje,
ki prodrejo v naš mračni svet iz zbiralnika Božanskega Mišljenja.

* * *

Lojalnost Mojstru pomeni lojalnost Resnici, ki jo On uteleša;
in mi smo dolžni biti poslušni Tistemu, ki nam prinaša Resnico.

* * *

V Adeptih je popolnost vsestranskega razvoja očitna.
Oni so izjemno praktični
in kot poslovneži gospodarni z vsako količino sile,
ki jo zato uporabijo najbolj koristno;
toda Oni so tudi prefinjeni, izvrstnega in dovršenega vedenja,
ki je resnično aristokratsko.
Njihova prefinjenost ni umetna, ampak naravna.
Tako kot je cvet končni proizvod Narave na stopnji rastlin,
tako je Adept na človeški.

* * *

Razprostrite pred Njega molilno preprogo vaše ponižnosti.

Odkrijte to, čemer se lahko popolnoma predate.
To je Mojster, to je Resnica.

* * *

V Njih je sama svežina, spontanost, ne-ovenela kvaliteta nesmrtnosti,
ki je resnično podobna Božanski.

* * *

Mi ne moremo spoznati Mojstra, dokler nismo postali eno z Njim.
Kjerkoli smo lepi, tam smo eno z Njim,
Njegovo bivanje se izraža skozi naše.

* * *

Ko si želim nekaj zase, sem pozabil Nanj;
ko sem pozabil nase, se spomnim Nanj.

* * *

V človeku obstaja Mojster in način,
na katerega je mogoče slišati Njegov glas,
čutiti Njegovo vodečo roko.

* * *

Zavest resničnega Učitelja,
tistega, ki je utelešenje Resnice in Modrosti,
je za učenca kot duhovna maternica,
ki varuje in razvija zarodek,
pri čemer je učenčevo duhovno seme očetov princip.

* * *

Lahko, da se ne poznam dovolj,
vendar pa lahko spoznam vse stvari preko Njega.

* * *

Naj prejmem, na sveže cvetne liste svojega srca,
rosne kapljice Njegove Modrosti.

Človeku je mogoče govoriti v tišini;
Mojster lahko sporoča notranje;
med Njim in človekom,
ki je vstopil v področje Njegovega vpliva,
lahko obstaja kroženje življenjskih tokov,
tako kot med materjo in otrokom, ki se razvija v njej.

* * *

Mojster, na katerega gledamo navzgor,
ni nujno le ime ali podoba,
ampak bi moral biti vedno lepša Realnost.
V mejah izkušnje, ki je za nas relativna realnost,
je On nek Ideal, *non plus ultra* naše sedanje uresničitve,
utelešenje vsega, kar je za našo domišljijo najbolj izvrstno.
On predstavlja misel,
ki jo ima vsak od nas o človeški ali duhovni popolnosti,
za katero upamo, da jo bomo nekega dne dosegli.

* * *

Vi ne morete videti resničnega Mojstra drugače
kot le v nebeški svetlobi,
ki se steka v svetišče vašega srca skozi Rožnato Okno Večnosti,
odtisnjeno na steno Časa.
Pričarati si morate žarek duha Večne Lepote,
da bi lahko ustvarili to arhetipsko podobo.

* * *

Na tej harfi, ki je Mojster,
lahko sladko glasbo sproži vsaka blodeča sapa.

* * *

Le v tišini življenja celovitega samo-pozabljenja
lahko slišimo glas Mojstra;
v ozadju melodije, ki nam prinaša Resnico.

Predstavljajte si, da On živi vedoč,
da se naše najbolj plemenite predstave
lahko dotaknejo le roba Njegove realnosti.
Kljub temu pa se ne bojte, ne skušajte ohraniti predstav;
potopite se in poslušajte.

* * *

Poleg mene obstaja le še ena Oseba.
Srečujem jo povsod, pod vsemi krinkami,
in Nanjo se moram odzvati v vsaki od teh,
tako da se vsi ti odzivi lahko povežejo
in ustvarijo harmonično celoto, popoln akord.

* * *

Mojster je zvezda naših aspiracij.
Ta zvezda bo zmeraj bolj svetleča in močna,
če stremimo po njej
in uravnavamo vsako gibanje naših življenj
po njenem mestu v njih.

* * *

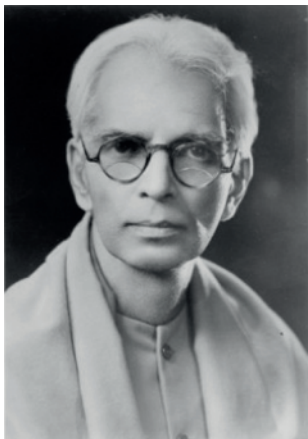
Mojster je povzetek vseh resničnih idealov.
Njegovo življenje je tok,
ki valuje v srce in povzroči to,
da se ne čutimo kaj posebnega,
a da smo ob tem vseeno sposobni vseh stvari,
zaradi Njegove duhovne prisotnosti.

* * *

On me usmerja navzven, napolnjuje in izpolnjuje.
Da bi se le lahko vedno predal Njegovi Svetlobi,
tako da bi lahko moje življenje nenehno cvetelo
z Njegovim namenom.

THOUGHTS
FOR
ASPIRANTS

N. SRI RAM

NILAKANTA SRI RAM se je rodil v teozofski družini 15. decembra 1889 v Akhilandapuramu, v pokrajini Tanjavur v Indiji. Srednjo šolo je obiskoval v Madrasu (danes Chennai) in nato diplomiral iz matematike na Univerzi v Madrasu. Kmalu po diplomi se je vključil v delo Teozofskega društva kot osebni pomočnik predsednice Annie Besant. Začel je kot učitelj v teozofskih šolah in obenem pomagal urednikovati pri založniških dejavnostih. Vključil se je tudi v politično delovanje v okviru Home Rule in pomagal zasnovati

Commonwealth of India Bill, ki je bil predstavljen v angleškem parlamentu leta 1920. Med predsednikovanjem G. S. Arundalea in C. Jinarajadase je zasedal položaj zakladnika (1937-39), tajnika (1939-41) in podpredsednika (1942-1946) Teozofskega društva. Ob zaključku mandata C. Jinarajadase leta 1953 je bil izvoljen na položaj predsednika. Odlikoval se je po svoji prijaznosti in strpnosti ter med svojim predsedovanjem opogumljal v prihodnost usmerjen, odprt odnos do teozofije in delovanja Teozofskega društva.

Kot predsednik Teozofskega društva je mnogo potoval in predaval po Indiji, Evropi, Združenih državah, Avstraliji in Novi Zelandiji, pa tudi Srednji in Južni Ameriki. Njegova predavanja je odlikovalo globoko razumevanje in naklonjenost do poslušalcev. Svoje temeljito poznavanje vzhodne modrosti je povezoval s spoznanji sodobne znanosti in teme njegovih predavanj so se dotaknile praktično vseh vidikov življenja in predvsem etike, vzgoje, ekonomije, prava, umetnosti in politike. V svojem dvajsetletnem predsedovanju Teozofskemu društvu je popolnoma spremenil vizijo Teozofskega društva. Naslonil se je na temeljna sporočila ustanoviteljev društva in zagovarjal pomembnost popolne svobode članov pri raziskovanju duhovnega življenja in razširil obseg tega raziskovanja na številne probleme, povezane z usodo človeka. Spodbujal je objavljanje teozofskih del v nacionalnih jezikih in postavil novo stavbo za namene Adyar Library and Research Centre (Adyarske knjižnice in raziskovalnega centra) ter obogatil delovanje založbe Theosophical Publishing House in tiskarne Vasanta Press.

Pomemben dogodek pod vodstvom Sri Rama je bil svetovni kongres Teozofskega društva leta 1966 v Salzburgu, na katerega je Sri Ram osebno povabil člane obnovljenega Teozofskega društva v Jugoslaviji in za njih priredil poseben sprejem.

Umrli je 8. aprila 1973.